

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

**Strasbourg, 2024. április 24.
(OR. en)**

**2022/0167(COD)
LEX 2328**

**PE-CONS 3/1/24
REV 1**

**JAI 82
COPEN 15
ENFOPOL 20
CODEC 117**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE A VAGYONVISSZASZERZÉSŐL
ÉS -ELKOBZÁSÓL**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2024/... IRÁNYELVE

(2024. április 24.)

a vagyonvisszaszerzésről és -elkobzásról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (2) bekezdésére, 83. cikke (1) és (2) bekezdésére, valamint 87. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

rendes jogalkotási eljárás keretében²,

¹ HL C 100., 2023.3.16., 105. o.

² Az Európai Parlament 2024. március 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. április 12-i határozata.

mivel:

- (1) Az Europol 2021. évi, a súlyos és szervezett bűnözés általi fenyegetettségéről szóló értékelése (SOCTA) kiemelte a szervezett bűnözés, valamint a bűnözés beszivárgása jelentette növekvő fenyegetést. A szervezett bűnözés által generált jelentős, évente legalább 139 milliárd EUR-t kitevő és egy párhuzamos, „underground” pénzügyi rendszeren keresztül egyre nagyobb mennyiségben tisztára mosott bevételek miatt a bűnözői tevékenységből származó jövedelem rendelkezésre állása jelentős fenyegetést jelent a gazdaság és a társadalom integritására nézve, ami aláássa a jogállamiságot és az alapvető jogokat. A Bizottság szervezett bűnözés elleni küzdelemre irányuló uniós stratégiáról (2021–2025) szóló, 2021. április 14-i közleménye szerint az említett stratégia célja a szervezett bűnözés által jelentett kihívások kezelése a határokon átnyúló együttműködés és információcsere előmozdítása, a bűnözői hálózatokra vonatkozó hatékony nyomozások támogatása, a bűnözői tevékenységből származó jövedelem felszámolása, valamint a bűnüldözésnek és az igazságszolgáltatásnak a digitális korra való felkészítése révén.
- (2) A határokon átnyúlóan működő bűnszervezetek – beleértve a nagy kockázatot jelentő bűnözői hálózatokat is – fő indítéka az anyagi haszonszerzés. A szervezett bűnözés által jelentett súlyos fenyegetés kezelése érdekében fontos, hogy az illetékes hatóságok több operatív kapacitást kapjanak, valamint hogy megkapják a szükséges eszközöket a bűncselekmények elkövetési eszközeinek és a bűncselekményekből származó jövedelemnek vagy a bűnözői tevékenységekből származó vagyonnak a hatékony felkutatásához és azonosításához, befagyasztásához, elkobzásához és kezeléséhez.

- (3) A bűnszervezetek általában visszaforgatják a bűnözői tevékenységekből származó nyereségük egy részét, hogy olyan pénzügyi alapot hozzanak létre, amely lehetővé teszi számukra az ilyen tevékenységek folytatását. Emellett a bűnszervezetek gyakran folyamodnak erőszakhoz, fenyegetéshez, megfélemlítéshez vagy korrupcióhoz annak érdekében, hogy ellenőrzést szerezzenek vállalatok felett, koncessziókat, engedélyeket, pályázatokat vagy vissza nem térítendő támogatásokat nyerjenek el, jogellenes nyereséghez vagy előnyökhöz jussanak vagy beszivárognak a kulcsfontosságú infrastruktúrákba, például a logisztikai csomópontokba. Az ilyen szervezetek ezért negatív hatást gyakorolnak a verseny szabadságára, vagy befolyásolják a hatóságok döntéseit, veszélyeztetve a jogállamiságot és a demokráciát. A bűnszervezetek vállalkozói célokkal rendelkező globális gazdasági szereplőkké váltak. A bűnözők illegális nyereségtől való megfosztása elengedhetetlen ahhoz, hogy ellehetetlenítsük a tevékenységeiket, valamint megakadályozzuk a legális gazdaságba való beszivárgásukat.
- (4) A gazdasági és pénzügyi bűnözést – különösen a szervezett bűnözést – sok esetben jogi személyeken keresztül folytatják, és az ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményeket gyakran ilyen jogi személyek érdekében vagy javára követik el. Ezért a nemzeti joggal összhangban jogi személyekkel szemben is lehetőség van befagyasztást és elkobzást elrendelő határozatok kibocsátására.

- (5) Egy vagyonvisszaszerzési rendszer abban az esetben lehet hatékony, ha a bűncselekmények elkövetési eszközeit és a bűncselekményekből származó jövedelmet, valamint a gyaníthatóan bűncselekményből származó vagyont gyorsan felkutatják és azonosítják. Az ilyen elkövetési eszközöket, bűncselekményből származó jövedelmet vagy vagyont az eltűnésük megelőzése érdekében be kell fagyasztani, majd pedig egy büntetőeljárás keretében hozott, elkobzást elrendelő határozat kibocsátását követően el kell kobozni. Emellett a hatékony vagyonvisszaszerzési rendszer feltételét képezi az is, hogy a befagyasztott és elkobzott vagyont hatékonyan kezeljék annak érdekében, hogy az említett vagyon megőrizze értékét az állam számára, vagy az áldozatoknak történő visszaszolgáltatás céljára.
- (6) Az elkövetési eszközöknek, a bűncselekményből származó jövedelemnek vagy vagyonnak a felkutatására, azonosítására, befagyasztására, elkobzására és kezelésére, valamint a vagyonvisszaszerzési hivatalokra vonatkozó jelenlegi uniós jogi keret a 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvből³, a 2007/845/IB határozatból⁴ és a 2005/212/IB tanácsi kerethatározatból⁵ áll. A Bizottság értékelte a 2014/42/EU irányelvet és a 2007/845/IB határozatot, és arra a következtetésre jutott, hogy a jelenlegi keret nem érte el teljes mértékben a szervezett bűnözés ellen a nyereség visszaszerzése révén folytatandó küzdelemre vonatkozó szakpolitikai célkitűzést.

³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/42/EU irányelve (2014. április 3.) a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

⁴ A Tanács 2007/845/IB határozata (2007. december 6.) a tagállamok vagyon-visszaszerzési hivatalai közötti, a bűncselekményből származó jövedelmek és a bűncselekményekhez kapcsolódó egyéb tulajdon felkutatása és azonosítása terén való együttműködésről (HL L 332., 2007.12.18., 103. o.).

⁵ A Tanács 2005/212/IB kerethatározata (2005. február 24.) a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról (HL L 68., 2005.3.15., 49. o.).

- (7) A meglévő jogi keretet naprakésszé kell tenni annak érdekében, hogy az Unió-szerte megkönnyítse és biztosítsa a hatékony vagyonvisszaszerzési és -elkobzási erőfeszítéseket. Ezen irányelvnek ezért minimumszabályokat kell megállapítania a vagyonnak a büntetőeljárások keretében történő felkutatására és azonosítására, befagyasztására, elkobzására és kezelésére vonatkozóan. Ebben az összefüggésben a büntetőeljárás az uniós jognak az Európai Unió Bírósága által – adott esetben az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatától eltérően – értelmezett, önálló fogalma. Ez az irányelv nem érinti azon eljárásokat, amelyeket a tagállamok a vagyon befagyasztásának és elkobzásának céljára alkalmazhatnak. Meg kell erősíteni az illetékes hatóságok azon képességét, hogy megfosszák a bűnözőket a bűnözői tevékenységből származó jövedelemtől. E célból szabályokat kell megállapítani a vagyon felkutatásának és azonosításának, valamint a befagyasztási képességeknek a megerősítése, a befagyasztott és elkobzott vagyon elkobzást elrendelő jogerős határozat alapján való elidegenítésig történő kezelésének a javítása, az elkövetési eszközök, a bűncselekményből származó jövedelem és a bűnszervezetek bűnözői tevékenységből származó vagyon elkobzására szolgáló eszközök megerősítése, valamint a vagyonvisszaszerzési rendszer általános hatékonyságának javítása érdekében.

- (8) Ezen irányelvnek elő kell segítenie a határokon átnyúló együttműködést azáltal, hogy biztosítja az illetékes hatóságok számára a más tagállamok hatóságaitól érkező megkeresések gyors és hatékony megválaszolásához szükséges hatásköröket és erőforrásokat. A korai felkutatásra és azonosításra, a befagyasztásra irányuló sürgős intézkedésekre vagy a hatékony kezelésre vonatkozó szabályokat megállapító rendelkezések hozzájárulnak a határokon átnyúló vagyonvisszaszerzés lehetőségeinek javításához. Tekintettel a szervezett bűnözés globális jellegére és a bűncselekményekből származó vagyon határokon átnyúló gyors átruházására való képességére, a harmadik országokkal folytatott együttműködést is meg kell erősíteni a nemzetközi jogi kereten belül.

- (9) A különböző piacokon folytatott tiltott tevékenységek széles skálájában részt vevő bűnszervezetek polikriminalitása, valamint rendszerszintű és nyereségorientált együttműködése miatt a szervezett bűnözés elleni hatékony küzdelemhez arra van szükség, hogy a befagyasztási és elkobzási intézkedések a szervezett bűnözői csoportok által elkövetett valamennyi bűncselekményből származó nyereségre kiterjedjenek. Az ilyen bűncselekmények közé tartoznak az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 83. cikkének (1) bekezdésében felsorolt bűncselekményi területek is. Ezen irányelv hatályának az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében felsorolt bűncselekmények mellett ki kell terjednie minden uniós szinten harmonizált bűncselekményre, beleértve az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalásokat is, tekintettel arra, hogy a szervezett bűnözői csoportok egyre nagyobb mértékben vesznek részt az ilyen bűncselekmények elkövetésében. Ezen irányelv hatályának ki kell terjednie továbbá a környezeti bűncselekményekre is, amelyek a szervezett bűnözői csoportok fő tevékenységi körébe tartoznak, és amelyek gyakran kapcsolódnak pénzmosáshoz vagy a kábítószer-előállítás és -kereskedelemmel összefüggésben keletkező hulladékhoz és maradványanyagokhoz. A jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz való segítségnyújtás a szervezett bűnözői csoportok egyik fő tevékenysége, és jellemzően az emberkereskedelemhez kapcsolódik. A jogellenes beutazáshoz és tartózkodáshoz való segítségnyújtás bűncselekményének fogalmát a 2002/90/EK tanácsi irányelv⁶ és a 2002/946/IB tanácsi kerethatározat⁷ szerint kell értelmezni. A 2002/946/IB kerethatározat lehetővé teszi, hogy a büntetőjogi szankciókhoz a bűncselekmény elkövetéséhez használt közlekedési eszközök elkobása kapcsolódjon, ugyanakkor egyértelműen megállapítja, hogy rendelkezései a nemzetközi joggal összhangban humanitárius segítségnyújtás céljából a menekültek és menedékkérők számára biztosított védelem sérelme nélkül alkalmazandók.

⁶ A Tanács 2002/90/EK irányelve (2002. november 28.) a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról (HL L 328., 2002.12.5., 17. o.).

⁷ A Tanács 2002/946/IB kerethatározata (2002. november 28.) a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás elleni küzdelem büntetőjogi keretének megerősítéséről (HL L 328., 2002.12.5., 1. o.).

- (10) A jellemzően bűnszervezetek által végzett bűnözői tevékenységből származó jogellenes nyereség lefoglalása céljából a 2008/841/IB tanácsi kerethatározat⁸ 2. cikkében meghatározottak szerinti bűnszervezetben való részvétel bűncselekménye mellett a 2008/841/IB kerethatározat 1. cikkének 1. pontjában említett és a nemzeti jogban meghatározottak szerinti egyéb bűncselekmények is ezen irányelv hatálya alá kell, hogy tartozzanak annyiban, amennyiben azokat a 2008/841/IB kerethatározat 1. cikkének 1. pontjában meghatározottak szerinti és a nemzeti jogban meghatározottak szerinti bűnszervezet keretében követik el. Különösképpen, a tagállamok ösztönzést kapnak annak biztosítására, hogy ezen irányelv hatálya kiterjedjen különösen a következő bűncselekményekre: termékhamisítás és az iparjogvédelmi jogok megsértése, kulturális javak tiltott kereskedelme, közokirat-hamisítás és közokiratok tiltott kereskedelme, szándékos emberölés vagy súlyos testi sértés, emberi szervek és szövetek tiltott kereskedelme, emberrablás, személyi szabadság megsértése vagy túszejtés, szervezett vagy fegyveres rablás, védelmi pénz szedése és zsarolás, lopott járművek kereskedelme, közvetlen adókkal és közvetett adókkal kapcsolatos adóbűncselekmények, gyűjtogatás, csalás, nukleáris vagy radioaktív anyagok tiltott kereskedelme, valamint a Nemzetközi Büntetőbíróság joghatósága alá tartozó bűncselekmények. Mindazonáltal ezen irányelv nem kötelezi a tagállamokat semmilyen konkrét bűncselekményi tényállás bevezetésére vagy fenntartására.

⁸ A Tanács 2008/841/IB kerethatározata (2008. október 24.) a szervezett bűnözés elleni küzdelemről (HL L 300., 2008.11.11., 42. o.).

- (11) Az uniós korlátozó intézkedések hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében ezen irányelv hatályát ki kell terjeszteni az (EU) 2024/... európai parlamenti és tanácsi irányelv⁹⁺ hatálya alá tartozó bűncselekményekre.
- (12) Annak érdekében, hogy le lehessen foglalni olyan vagyont, amelyet esetleg átalakítottak vagy átruháztak annak érdekében, hogy eltitkolják annak eredetét, valamint hogy Unió-szerte biztosítani lehessen a fogalommeghatározások harmonizációját és egyértelműségét, tágan kell meghatározni az olyan vagyon fogalmát, amely befagyasztás vagy elkobzás tárgyát képezheti. E fogalommeghatározásnak ki kell terjednie a befagyasztás vagy elkobzás tárgyát képező vagyonnal kapcsolatos jogcímet vagy abban való érdekeltséget igazoló – többek között elektronikus vagy digitális formátumban lévő – okmányokra vagy okiratokra, ideértve például a pénzügyi eszközöket, a bizalmi vagyonkezelési konstrukciókat vagy az olyan dokumentumokat, amelyek hitelezői követeléseket keletkeztethetnek, és amelyek általában a vonatkozó eljárások által érintett személy birtokában találhatók. Ez az irányelv nem érinti a vagyonnal kapcsolatos jogcímet és az abban való érdekeltséget igazoló okmányokra vagy okiratokra vonatkozó, az illetékes nemzeti hatóságok vagy közigazgatási szervek által a nemzeti joggal összhangban alkalmazott nemzeti eljárásokat. A vagyon fogalommeghatározásának ki kell terjednie a vagyon valamennyi formájára, beleértve a kriptoeszközöket is.

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/... irányelve az uniós korlátozó intézkedések megsértése miatti bűncselekmények és szankciók meghatározásáról és az (EU) 2018/1673 irányelv módosításáról (HL L ..., ELI: ...).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a PE-CONS 95/23 (2022/0398(COD)) dokumentumban szereplő irányelv számát, a lábjegyzetbe pedig az említett irányelv számát, dátumát, címét és HL-hivatkozását.

- (13) Az (EU) 2018/1805 európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁰ fogalommeghatározásaival összhangban meg kell állapítani a bűncselekményből származó jövedelem olyan, tág fogalommeghatározását, amely magában foglalja a bűnözői tevékenységekből származó közvetlen jövedelmet és az összes közvetett hasznot, beleértve a közvetlen jövedelem későbbi újrabefektetését vagy átalakítását is, annak érdekében, hogy az eredet eltitkolása céljából esetleg átalakított vagy átruházott vagyont is le lehessen foglalni, valamint hogy harmonizáltak és egyértelműek legyenek az Unió-szerte használt fogalommeghatározások. A jövedelemnek ezért magában kell foglalnia minden vagyont, beleértve a részben vagy egészben más vagyonná átalakított vagy átváltott vagyont, és a jogszerű forrásból szerzett vagyonnal kevert vagyont, a kevert jövedelem becsült értékéig. E jövedelemnek magában kell foglalnia a bűncselekményből származó jövedelemből vagy olyan vagyonból eredő bevételt vagy más hasznot is, amelyre az ilyen jövedelmet átalakították vagy átváltották, illetve amellyel az ilyen jövedelmet keverték.

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1805 rendelete (2018. november 14.) a befagyasztást és az elkobzást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről (HL L 303., 2018.11.28., 1. o.).

- (14) A vagyonnak a nyomozás korai szakaszában történő felkutatása és azonosítása alapvető fontosságú azon elkövetési eszközök, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon gyors azonosítása szempontjából, amelyek később elkobozhatók – beleértve a más joghatóságokban található, bűnözői tevékenységekhez kapcsolódó vagyont is –, elősegítve ezáltal a határokon átnyúló együttműködést. Annak biztosítása céljából, hogy a pénzügyi nyomozások valamennyi tagállamban kellő prioritást élvezzenek, valamint a határokon átnyúló jellegű bűncselekmény elleni fellépés érdekében elő kell írni az illetékes hatóságok számára, hogy már akkor elindítsák a vagyon felkutatását, amikor olyan bűnözői tevékenységek gyanúja merül fel, amelyek valószínűleg jelentős gazdasági haszont eredményeznek. Annak meghatározásakor, hogy a gazdasági haszon valószínűleg jelentős-e, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy alsó küszöbértékeket állapítsanak meg a várható jövedelem értékére vonatkozóan, vagy lehetővé tegyék az illetékes hatóságok általi eseti értékelést. Annak érdekében, hogy a pénzügyi nyomozások megindítása során kellő rugalmasság érvényesülhessen, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a hatályt a valószínűleg bünszervezet keretében elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozásokra korlátozzák. A hatékony pénzügyi nyomozások biztosítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell a szükséges pénzügyi, technikai és humán erőforrásokat.

- (15) Az uniós korlátozó intézkedések hatékony alkalmazásának biztosítása céljából az Unió közös minimumszabályokat állapított meg az uniós korlátozó intézkedéseket sértő büntetendő cselekmények fogalommeghatározásaira vonatkozóan. Az uniós korlátozó intézkedések megsértésével kapcsolatos bűncselekmények felderítésének elősegítése céljából fel kell hatalmazni a vagyonvisszaszerzési hivatalokat arra, hogy az illetékes nemzeti hatóságoknak az említett bűncselekmények elkövetésére utaló jeleken és megalapozott indokokon alapuló megkeresése alapján felkutassák és azonosítsák az említett intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek vagyonát. Az említett hatáskörök nem sérthetik a nemzeti jogban megállapított eljárási követelményeket és biztosítékokat, beleértve a büntetőeljárás megindítására vonatkozó szabályokat vagy – szükség esetén – a bírói engedély megszerzésére vonatkozó követelményeket.
- (16) Tekintettel arra, hogy a vagyon hatékony felkutatása és azonosítása olyan felkutatási és azonosítási intézkedéseket tehet szükségessé, amelyekhez más hatóságok közreműködésére van szükség, fontos biztosítani, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok felkérhessék az illetékes hatóságokat az együttműködésre. Az ilyen felkérésekre vonatkozó feltételek a nemzeti jog hatálya alá tartoznak. A tagállamok a vagyonvisszaszerzési hivatalaik személyzetébe bevonhatják mind a bűnüldöző hatóságok, mind az igazságügyi hatóságok képviselőit, vagy pedig vagyonvisszaszerzési hivatalokat hozhatnak létre mind a bűnüldözési hatóságokon belül, mind az igazságszolgáltatás területén.

- (17) A szervezett bűnözői csoportok által felhasznált pénzeszközök transznacionális jellege miatt gyorsan meg kell osztani a tagállamok között azokat az információkat, amelyek a bűncselekmények elkövetési eszközeinek és az azokból származó jövedelemnek, valamint a bűnözők tulajdonában vagy ellenőrzése alatt álló egyéb vagyonnak az azonosításához vezethetnek. E célból fel kell hatalmazni a vagyonvisszaszerzési hivatalokat arra, hogy felkutassák és azonosítsák azt a vagyont, amelyet később elkobozhatnak, biztosítani kell, hogy e hivatalok világos feltételek mellett hozzáférhessenek a szükséges információkhoz, valamint szabályokat kell megállapítani az egymás közötti, spontán módon vagy kérésre történő gyors információcserére vonatkozóan. Sürgős esetekben, amikor fennáll a vagyon eltűnésének kockázata, az információkérésre a lehető leghamarabb és 8 órán belül válaszolni kell. Az a követelmény, amely szerint a vagyonvisszaszerzési hivataloknak fel kell kutatniuk és azonosítaniuk kell az olyan elkövetési eszközöket, bűncselekményből származó jövedelmet vagy vagyont, amelyek egy másik tagállam által kibocsátott, befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezik vagy tárgyává válhatnak, arra irányul, hogy elősegítse a valamely másik tagállamban kibocsátott, befagyasztást elrendelő határozatok előkészítését vagy végrehajtását, de nem jár az ilyen határozatoknak az (EU) 2018/1805 rendelet szerinti elismerésére vonatkozó kötelezettséggel.

- (18) A vagyon felkutatására irányuló hatékony nyomozások és a határokon átnyúló megkeresésekre való gyors reagálás érdekében a vagyonvisszaszerzési hivatalok számára hozzáférést kell biztosítani azokhoz az információkhoz, amelyek olyan vagyon létezésének, az arra vonatkozó tulajdonjognak, vagy az a feletti ellenőrzésnek a megállapításához szükségesek, amely a befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezi vagy tárgyává válhat. Ezért a vagyonvisszaszerzési hivatalok számára azonnali és közvetlen hozzáférést kell biztosítani a releváns adatokhoz, például az ingatlaninformációkhoz, a nemzeti állampolgársági és népesség-nyilvántartásokhoz, a kereskedelmi adatbázisokhoz és a gépjármű-adatbázisokhoz, az (EU) 2019/1153 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹¹ szerinti bankszámla-információkhoz, valamint az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² szerinti tényleges tulajdonosokra vonatkozó információkhoz való hozzáférés mellett. A hozzáférést és a kereséseket többek között akkor kell azonnalinak és közvetlennek tekinteni, ha a valamely nyilvántartást működtető nemzeti hatóságok egy automatizált mechanizmus révén gyorsan továbbítják az információkat az illetékes hatóságoknak, feltéve, hogy egyetlen közvetítő intézmény sem tud beavatkozni a kért adatokba vagy a rendelkezésre bocsátandó információkba. Emellett a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok – akár azonnal és közvetlenül, akár megkeresés alapján – gyorsan hozzáférjenek az olyan egyéb információkhoz, amelyek hasznosak lehetnek az érintett vagyon azonosítása szempontjából, ideértve például a jelzálogra és a kölcsönökre vonatkozó információkat, a vámadatokat vagy az elektronikus készpénztátalásokra és a számlaegyenlegekre vonatkozó információkat, valamint az adóügyi adatokat, a társadalombiztosítási adatokat és a bűnüldözési információkat.

¹¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1153 irányelve (2019. június 20.) a pénzügyi és egyéb információk bizonyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása céljából történő felhasználásának megkönnyítését szolgáló szabályok megállapításáról, valamint a 2000/642/IB tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 186., 2019.7.11., 122. o.).

¹² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

Ami az adóügyi adatokat, a nemzeti társadalombiztosítási adatokat és a bűnüldözési információkat illeti, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy döntsenek, hogy indokolt megkeresések alapján hozzáférést biztosítanak a vagyonvisszaszerzési hivatalok számára az ilyen információkhoz, és lehetővé tegyék az ilyen információkkal rendelkező hatóságok számára, hogy bizonyos feltételek mellett megtagadják az ilyen információkhoz való hozzáférést annak érdekében, hogy biztosítsák a nyomozások integritását, a más tagállamok vagy harmadik országok által szolgáltatott információk bizalmas jellegét, valamint az információkéréseknek a természetes vagy jogi személy jogos érdekeihez viszonyított arányosságát. Az információkhoz való hozzáférést olyan konkrét biztosítékokhoz kell kötni, amelyek megakadályozzák a hozzáférési jogokkal való visszaélést. Az ilyen biztosítékok kiegészítik az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ 25. cikke szerinti, a hozzáférési naplók és a keresési tevékenységek előírására vonatkozó követelményeket. Az említett információkhoz való hozzáférés biztosítása nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy a hozzáférést a nemzeti jogban meghatározott eljárási biztosítékokhoz kössék oly módon, hogy közben kellően figyelembe veszik annak szükségességét, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok gyorsan tudjanak reagálni a határokon átnyúló megkeresésekre. Az eljárási biztosítékok alkalmazása nem érintheti a vagyonvisszaszerzési hivatalok arra való képességét, hogy reagáljanak a más tagállamokból érkező megkeresésekre, különösen sürgős megkeresések esetén.

¹³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

- (19) A vagyonvisszaszerzési hivatalok között megosztott információk biztonságának szavatolása érdekében valamennyi vagyonvisszaszerzési hivatal számára lehetővé kell tenni, hogy közvetlenül hozzáférjen az Europol által az (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁴ megfelelően kezelt Biztonságos Információcsere Hálózati Alkalmazáshoz (SIENA). A vagyonvisszaszerzési hivatalok közötti, ezen irányelv szerinti valamennyi kommunikáció során a SIENA-t vagy – szükség esetén és kivételes jelleggel – más biztonságos csatornákat kell használni. Kivételes esetekben szükség lehet más biztonságos csatorna használatára, például akkor, ha az információkeresés sürgőssége szükségessé teszi egy másik kommunikációs csatorna ideiglenes használatát, vagy ha az információcsere harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek bevonását teszi vagy – objektív okok alapján feltételezhető módon – teszi majd szükségessé. A SIENA-ra való hivatkozást úgy kell értelmezni, hogy az a SIENA felváltása esetén annak utódjára is vonatkozik.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/794 rendelete (2016. május 11.) a Bűnüldözési Együtműködés Európai Unió Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről (HL L 135., 2016.5.24., 53. o.).

- (20) Figyelembe véve azt, hogy a bűnözők milyen gyorsan ruházzák át a bűncselekményből származó vagyont az országok között, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok gyorsan megosszák egymással a feladataik ellátásához szükséges információkat. Kivételes esetekben objektív módon indokolt lehet az, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok megtagadják az információszolgáltatást egy másik, megkeresést intéző vagyonvisszaszerzési hivatal számára, ha az információszolgáltatás sértené a megkeresést fogadó vagyonvisszaszerzési hivatal székhelye szerinti tagállam nemzetbiztonsági érdekeit, folyamatban lévő nyomozásokat vagy bűnüldözési operatív műveleteket veszélyeztetne, közvetlen fenyegetést jelentene egy személy életére vagy testi épségére nézve, vagy nyilvánvalóan aránytalan vagy irreleváns lenne azon célokra tekintettel, amelyekre az információt kérték. A szükségesség és az arányosság elvének való megfelelés értékelésekor a vagyonvisszaszerzési hivataloknak kellő gondossággal kell eljárniuk, többek között az alapvető jogok tiszteletben tartását illetően.
- (21) Az ezen irányelv szerinti befagyasztás és elkobzás olyan önálló fogalmak, amelyek nem akadályozhatják a tagállamokat abban, hogy ezen irányelvet olyan jogi eszközökkel hajtsák végre, amelyek a nemzeti jog értelmében szankcióknak vagy más típusú intézkedéseknek minősülnének.

- (22) Az elkobzás végleges tulajdonvesztést eredményez. Ugyanakkor az elkobzás előfeltétele lehet a vagyon megőrzése, amely gyakran elengedhetetlen az elkobzást elrendelő határozat tényleges végrehajtásához. A vagyon megőrzése befagyasztás útján történik. Annak érdekében, hogy a vagyon ne tűnessen el, a tagállamok illetékes hatóságait – akár a vagyonvisszaszerzési hivatalokat is – fel kell hatalmazni arra, hogy a vagyonnak a befagyasztást elrendelő határozat kibocsátásáig történő biztosítása érdekében azonnali intézkedéseket hozzanak, amelyre végzés formájában is sor kerülhet. Tekintettel az ilyen intézkedések kivételes jellegére, a tagállamoknak ideiglenesre kell korlátozniuk annak érvényességét.
- (23) Amikor az illetékes hatóságok nem tudnak azonnali intézkedést hozni, a tagállamoknak lehetővé kell tenniük a vagyonvisszaszerzési hivatalok számára, hogy ilyen intézkedést hozzanak. Ilyen intézkedésre különösen akkor lehet szükség, ha a vagyonvisszaszerzési hivatal egy másik tagállam vagyonvisszaszerzési hivatalának megkeresése alapján olyan vagyoni eszközöket kutatott fel és azonosított, amelyek nagyon gyorsan eltűnhetnek – ideértve például a kriptoeszközöket –, valamint akkor, ha a megkeresést fogadó vagyonvisszaszerzési hivatal székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai, az adott tagállamban való nyomozás hiányában nem tudnak azonnali intézkedést hozni. A vagyonvisszaszerzési hivatalok számára lehetővé kell tenni, hogy az (EU) 2018/1805 rendelet szerinti befagyasztást elrendelő európai határozat kibocsátásáig biztosítsák a vagyoni eszközöket.

- (24) Mivel a befagyasztást elrendelő határozatok a tulajdonhoz való jogba történő beavatkozást jelentenek, az ilyen ideiglenes intézkedések csak annyi ideig tarthatók fenn, amely a vagyon esetleges későbbi elkobzás céljára történő rendelkezésre állásának biztosításához szükséges. Az ilyen ideiglenes intézkedések fenntartása nemzeti bírósági felülvizsgálatot tehet szükségessé annak biztosítása érdekében, hogy a vagyoneltűnés megelőzésének célja továbbra is megalapozott legyen.
- (25) A befagyasztási intézkedések nem érinthetik annak lehetőségét, hogy egyes vagyontárgyakat az eljárás során bizonyítéknak tekintsenek, feltéve, hogy azokat végül rendelkezésre bocsátják az elkobzást elrendelő határozat tényleges végrehajtása céljából. Vagyont büntetőeljárás keretében az esetleges későbbi visszaszolgáltatás céljából is be lehet fagyasztani, vagy azért, hogy az biztosítékként szolgáljon a bűncselekmény által okozott kár megtérítése tekintetében.
- (26) Azon elkobzási intézkedések mellett, amelyek lehetővé teszik a hatóságok számára, hogy jogerős ítéletet követően a bűnözőket elkövetési eszközöktől vagy bűncselekményből származó jövedelemtől fosszák meg, lehetővé kell tenni a szóban forgó elkövetési eszközökkel vagy bűncselekményből származó jövedelemmel azonos értékű vagyon elkobzását is, annak érdekében, hogy az elkövetési eszközökkel és a bűncselekményből származó jövedelemmel azonos értékű vagyont lehessen lefoglalni, amennyiben nem lehetséges az ilyen elkövetési eszközök és bűncselekményből származó jövedelem elkobzása. A tagállamok szabadon eldönthetik, hogy az azonos értékű vagyon elkobzását – adott esetben a nemzeti jognak megfelelően – az elkövetési eszközök és a bűncselekményből származó jövedelem elkobzásának kiegészítéseként vagy annak alternatívájaként alkalmazzák-e.

- (27) Ezen irányelvnek az elkövetési eszközöknek megfelelő értékű vagyon elkobzása tekintetében történő végrehajtásakor a vonatkozó rendelkezéseket azokban az esetekben kell alkalmazni, amelyekben az ilyen intézkedés az ügy sajátos körülményeire – ezen belül különösen az érintett elkövetési eszközök értékére – tekintettel arányosnak minősül. A tagállamok figyelembe vehetik továbbá azt is, hogy az elítélt személy felelős-e, és ha igen, milyen mértékben felelős az elkövetési eszközök elkobzásának ellehetetlenítéséért.

- (28) Általános és elterjedt az a gyakorlat, hogy a gyanúsított vagy vádlott az elkobzás elkerülése érdekében egy beavatott harmadik félre ruházza át a vagyont vagy jövedelmet. Harmadik fél általi ilyen vagyonszerzés lehet például az, amikor a vagyont közvetlenül vagy közvetve – például közvetítő útján – a gyanúsítottól vagy vádlottól a harmadik fél szerzi meg, beleértve azt is, ha a bűncselekményt az ő nevében vagy hasznára követték el, valamint ha a vádlott nem rendelkezik elkobozható vagyonnal. Az elkobzás e típusát legalább azokban az esetekben lehetővé kell tenni, amelyekben megállapítást nyert, hogy az érintett harmadik feleknek tudomása volt, vagy tudomása kellett volna, hogy legyen arról, hogy a vagyon átruházása vagy megszerzése az elkobzás elkerülésére irányult. Azt, hogy a harmadik félnek volt-e tudomása, vagy kellett volna, hogy legyen tudomása, konkrét tények és körülmények alapján kell értékelni, ideértve azt, hogy az átruházásra ingyenesen vagy a piaci értékhez képest jelentősen aránytalan összeg ellenében került-e sor; a vagyont a gyanúsítottal vagy vádlottal szoros kapcsolatban álló felekre ruházták-e át; a vagyon a gyanúsított vagy vádlott tényleges ellenőrzése alatt maradt-e. A gyanúsítottal vagy vádlottal szoros kapcsolatban álló felekre való átruházás magában foglalhatja a gyanúsított vagy vádlott családtagjaira, valamint a vele jogviszonyban vagy bármely egyéb szoros üzleti kapcsolatban álló természetes személyekre, vagy az olyan jogi személyekre történő átruházást is, amelyek ügyviteli, ügyvezető vagy felügyelő testületének tagja a gyanúsított vagy vádlott, illetve annak valamely családtagja. A harmadik féltől történő elkobzásra vonatkozó szabályoknak ki kell terjedniük mind a természetes, mind a jogi személyekre, a harmadik felek meghallgatáshoz való jogának sérelme nélkül, beleértve az érintett vagyon tulajdonjogának érvényesítéséhez való jogot is. A jóhiszemű harmadik felek jogait a nemzeti joggal összhangban minden esetben védeni kell.

- (29) A bűnszervezetek sokféle bűnözői tevékenységet folytatnak. Előfordulhatnak olyan helyzetek, amelyekben a szervezett bűnözői tevékenységek elleni hatékony fellépés érdekében helyénvaló, hogy a valószínűleg gazdasági hasznot eredményező bűncselekmény miatt hozott, bűnösséget megállapító ítéletet ne csak egy adott bűncselekménnyel összefüggő vagyon – beleértve a bűncselekményből származó jövedelmet vagy annak elkövetési eszközeit is –, hanem olyan további vagyon elkobzása is kövesse, amelyet a bíróság büntetendő cselekményből származóként határoz meg. Az ilyen, kiterjesztett hatályú elkobzást azon esetek tekintetében kell lehetővé tenni, amelyekben a bíróság meggyőződött arról, hogy a szóban forgó vagyon büntetendő cselekményből származik, anélkül, hogy az adott büntetendő cselekményre vonatkozó ítélet megléte követelmény lenne. A szóban forgó büntetendő cselekmény bármilyen típusú bűncselekményt jelenthet. Konkrét bűncselekményeket nem kell bizonyítani, de a bíróságnak meg kell győződnie arról, hogy a szóban forgó vagyon ilyen büntetendő cselekményből származik. Ilyen esetben a bíróságnak mérlegelnie kell az ügy konkrét körülményeit, ideértve azokat a tényeket és rendelkezésre álló bizonyítékokat, amelyek alapján kiterjesztett hatályú elkobzásról szóló határozat hozható. Az a tény, hogy az adott személy vagyona aránytalanul nagy a jogszerű jövedelméhez képest, egyike lehet azoknak a tényeknek, amelyek alapján a bíróság megállapíthatja, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik. A tagállamok egy olyan követelményt is meghatározhatnak, amelynek értelmében a vagyon egy bizonyos időtartamon belül büntetendő cselekményből származónak tekinthető.

- (30) Az elkobzást lehetővé kell tenni azon esetekben, amelyekben a jogerős ítélet meghozatala a gyanúsított vagy vádlott betegsége, szökése vagy halála miatt nem lehetséges. Az elkobzást lehetővé kell tenni azon esetekben is, amikor az adott bűncselekményekre vonatkozóan a nemzeti jogban előírt elévülési idő kevesebb mint 15 év, és a büntetőeljárás megindítását követően lejárt. Ilyen esetekben csak akkor lehet lehetővé tenni az elkobzást, ha ilyen körülmények hiányában a büntetőeljárás jogerős, bűnösséget megállapító ítélet meghozatalához vezethetett volna, mégpedig legalább az olyan bűncselekmények esetében, amelyek valószínűleg – közvetlenül vagy közvetve – jelentős gazdasági hasznot eredményeznek, és amelyek esetében a bíróság meggyőződött arról, hogy az elkobzandó elkövetési eszközök, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon az adott bűncselekményből származik, vagy – közvetlenül vagy közvetve – ahhoz kapcsolódik. Amennyiben a tagállamokban betegség és szökés esetében lehetőség van az eljárásnak a vádlott távollétében való lefolytatására, e ténynek elegendőnek kell lennie az ilyen elkobzás lehetővé tételére vonatkozó kötelezettség teljesítéséhez. Emlékeztetni kell arra, hogy bizonyos nemzetközi szervezetek jelezték, hogy bírósági ítélet nélkül történő elkobzás révén áthidalhatók az illegálisan szerzett javak elkobzását gátló, mentelmi jog és közkegyelem okán felmerülő akadályok.
- (31) Ezen irányelv alkalmazásában betegség alatt a gyanúsított vagy vádlott arra való képességének hiányát kell érteni, hogy hosszabb időszakon át jelen legyen a büntetőeljárás keretében tartott tárgyalásokon, aminek eredményeként fennáll annak kockázata, hogy a büntetőjogi felelősségre vonatkozó, a nemzeti jogban előírt határidők lejárnak és az említett eljárás nem folytatódhat.

- (32) Azokban az esetekben, amikor a 12–15. cikk szerinti elkobzási intézkedéseket a nemzeti jog által meghatározott jogi vagy ténybeli okok miatt nem alkalmazzák, ennek ellenére lehetővé kell tenni azt, hogy az azonosított vagy – amennyiben a nemzeti jogrendszer befagyasztást ír elő – befagyasztott vagyont valamely bűncselekménnyel kapcsolatos nyomozás keretében elkobozzák arra utaló jelek alapján, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származhat. Az ilyen vagyont el kell kobozni, ha a bíróság meggyőződött arról, hogy az bűnszervezet keretében elkövetett büntetendő cselekményből származik, valamint hogy e cselekmény közvetlenül vagy közvetetten valószínűsíthetően jelentős gazdasági hasznot eredményez. Annak meghatározásakor, hogy valamely büntetendő cselekmény valószínűsíthetően jelentős gazdasági hasznot eredményez-e, a tagállamok figyelembe vehetik az összes releváns körülményt, többek között az elkövetés módját, így például azt, ha a bűncselekménynek tényállási elemét képezi az, hogy a bűncselekményt szervezett bűnözés keretében, vagy bűncselekmények útján történő rendszeres haszonszerzés szándékával követték el. A tagállamoknak lehetővé kell tenniük az ilyen, ismeretlen forrásból származó vagyon elkobzását, ha az a nyomozás, amelynek során a vagyont azonosították, olyan, ezen irányelv hatálya alá tartozó bűncselekményre vonatkozik, amely esetében a büntetési tétel felső határa legalább négy év szabadságvesztés. Az említett feltétel biztosítja, hogy az ismeretlen forrásból származó vagyon elkobzásának lehetősége a bizonyos súlyossági küszöböt elérő bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozások során álljon fenn.

- (33) Az ezen irányelvet végrehajtó nemzeti szabályok alkalmazása során az illetékes nemzeti hatóságok dönthetnek úgy, hogy nem rendelik el vagy nem hajtják végre az ismeretlen forrásból származó vagyon elkobzását, ha az adott esetben az ezen irányelvben meghatározott szabályok alkalmazása nyilvánvalóan észszerőtlen vagy aránytalan lenne. A tagállamok egy olyan követelményt is meghatározhatnak, amelynek értelmében a vagyon egy bizonyos időtartamon belül ilyen büntetendő cselekményből származónak tekinthető. A tagállamoknak biztosítaniuk kell az érintett személy megfelelő eljárási jogainak tiszteletben tartását. A jóhiszemű harmadik felek jogait a nemzeti joggal összhangban védeni kell.

- (34) Bár helyénvaló, hogy az ismeretlen forrásból származó vagyon elkobzásának ne képezze előfeltételét konkrét bűncselekmények bizonyított volta, a bíróságnak megfelelő tények és körülmények figyelembevételével meg kell győződnie arról, hogy a szóban forgó vagyon bűncselekményekből származik. Az érintett büntetendő cselekmény lehet bármilyen, bűnszervezet keretében elkövetett olyan bűncselekmény, amely valószínűsíthetően jelentős gazdasági hasznot eredményez, és amely ezáltal súlyosnak minősül. Annak megállapításakor, hogy a szóban forgó vagyon elkobzandó-e, a nemzeti bíróságoknak figyelembe kell venniük az ügy valamennyi releváns körülményét, többek között a rendelkezésre álló bizonyítékokat és a konkrét tényeket, például azt, hogy a vagyon értéke lényegesen aránytalan az adott személy jogszerű jövedelméhez képest. Egy másik fontos tényező lehet a vagyon valószínűsíthető jogszerű eredetének hiánya, mivel a jogszerűen megszerzett vagyon eredete rendszerint megállapítható. Az érintett személy bűnszervezetek tevékenységeivel való kapcsolata szintén releváns lehet, ahogyan például a vagyon megtalálásának körülményei vagy a bűnözői tevékenységekben való részvételre utaló jelek is. Az értékelést az ügy körülményeitől függően, eseti alapon kell elvégezni. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy úgy döntsenek, hogy lehetővé teszik az ismeretlen forrásból származó vagyonnak a büntetőeljárás megszüntetése esetén való elkobzását, vagy az ilyen elkobzásnak az adott bűncselekményre vonatkozó büntetőeljárástól különálló eljárásban történő elrendelését.
- (35) Ez az irányelv nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy olyan intézkedéseket fogadjanak el, amelyek lehetővé teszik az ismeretlen forrásból származó vagyon más bűncselekmények vagy körülmények miatti elkobzását. Ezen irányelv tárgya a büntetőeljárásokra korlátozódik, és ezért ezen irányelv nem alkalmazandó a polgári ügyekben folytatott eljárásokban a tagállamok által esetleg alkalmazott elkobzási intézkedésekre.

- (36) A befagyasztandó és elkobzandó vagyon felkutatását és azonosítását azon esetekben is lehetővé kell tenni, amikor arra a valamely bűncselekménnyel kapcsolatos jogerős ítélet meghozatalát vagy a nem ítéleten alapuló elkobzással járó eljárást követően kerül sor. Ez nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy olyan, a jogerős ítélet meghozatalát vagy a jogerős határozatnak a nem ítéleten alapuló elkobzással járó eljárásban való meghozatalát követő, észszerű határidőket állapítsanak meg, amelyek lejárta után már nem végezhető felkutatás és azonosítás.
- (37) Tekintettel arra, hogy a bűnözői tevékenységek jelentős kárt okozhatnak az áldozatoknak, alapvető fontosságú azok jogainak védelme, beleértve a kártérítéshez és a visszaszolgáltatáshoz való jogot is. Ezért a tagállamoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy az áldozatoknak a bűncselekmény következtében elkobzási intézkedés hatálya alá tartozó személlyel szemben támasztott, visszaszolgáltatás és kártérítés iránti igényeit figyelembe vegyék a vagyonfelkutatási, -befagyasztási és elkobzási eljárások során, ideértve a határokon átnyúló ügyeket is. Emellett az áldozatok részére történő kártérítés és visszaszolgáltatás megkönnyítése érdekében elő kell segíteni az olyan vagyon felkutatását, amely ilyen igények tárgyává válhat, valamint a vagyon felkutatásában illetékes hatóságok és az áldozatok igényeinek elbírálásában vagy az ilyen határozatok végrehajtásában illetékes hatóságok közötti információcserét.

- (38) Az elkobzott vagyon társadalmi célú újrafelhasználása látható üzenetet közvetít a társadalom számára az olyan értékek fontosságáról, mint az igazságszolgáltatás és a jogszerűség, erősíti a jogállamiság érvényesülését a szervezett bűnözés által közvetlenebbül érintett közösségekben, és növeli e közösségek rezilienciáját a bűnözésnek a társadalom és gazdaság szövetébe való beszivárgásával szemben, ahogyan az az ilyen társadalmi célú újrafelhasználásra irányuló intézkedéseket már alkalmazó tagállamokban megfigyelhető. A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket annak lehetővé tétele érdekében, hogy az elkobzott vagyont közérdekű vagy társadalmi célokra használják fel, hogy ily módon az elkobzott vagyon igazságügyi, bűnüldözési, közszolgáltatási, társadalmi vagy gazdasági célból állami tulajdonban maradjon, vagy hogy átruházzák az ilyen elkobzott vagyont az elhelyezkedése szerinti település vagy régió hatóságaira annak érdekében, hogy e hatóságok azt az említett célokra felhasználhassák, ideértve a társadalmi érdekű munkát végző szervezetekre történő átruházást is. Az elkobzott vagyon ilyen célokra történő felhasználása nem sértheti a tagállamok költségvetési autonómiáját.
- (39) A tagállamok számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy az elkobzott vagyont felhasználják az olyan helyzetek által érintett harmadik országok támogatását célzó mechanizmusokhoz való hozzájárulásra, amelyekre reagálva az Unió korlátozó intézkedéseket fogadott el, annyiban, amennyiben az elkövetett bűncselekmény közvetlenül vagy közvetve az adott helyzethez kapcsolódik. A Bizottságnak elő kell segítenie a tagállamok közötti és a harmadik országokkal való együttműködést, és iránymutatást nyújthatna arra vonatkozóan, hogy melyek azok a rendelkezésre álló leghatékonyabb eljárások és pénzügyi mechanizmusok, amelyek révén támogatás nyújtható az ilyen harmadik országok részére az elkobzott elkövetési eszközök, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon említett célra történő felhasználásának előmozdítása érdekében.

- (40) A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy megtegyék a megfelelő intézkedéseket annak megakadályozására, hogy a vagyont az annak befagyasztását eredményező büntetőeljárásban elítélt személyek az elkobzást elrendelő határozat alapján történő elidegenítés során közvetlenül vagy közvetve megszerezzék. Az ilyen intézkedések korlátozódhatnak egy bizonyos értéket meghaladó vagyonra, valamint magukban foglalhatják bizonyos típusú jogalanyoknak a vagyon értékesítésében való részvételből való kizárását, dokumentumoknak a vevőtől való bekérését, vagy a vevő és az elítélt személy közötti kapcsolatok értékelését. A tagállamok a befagyasztott vagyon értékesítésére is alkalmazhatják ezeket az intézkedéseket.
- (41) Annak biztosítása érdekében, hogy az a vagyon, amely befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozatnak képezi tárgyát vagy annak tárgyává válhat, megőrizze gazdasági értékét, a tagállamoknak hatékony kezelési intézkedéseket kell hozniuk. Az említett intézkedések magában foglalják a működő üzemmént fenntartandó jogalanyok – például vállalkozások – oly módon történő hatékony irányítását, hogy közben megteszik az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a gyanúsított vagy vádlott sem közvetlenül, sem közvetve ne húzhasson hasznot az ilyen jogalanyok folytatódó működéséből, illetve adott esetben az ilyen jogalany feletti ellenőrzés felügyeletére irányuló intézkedéseket alkalmaznak.

- (42) Amennyiben a vagyon jellege – többek között az értéke, illetve a vagyon jellegéből adódó sajátos kezelési feltételek – miatt ez indokolt, a befagyasztást elrendelő határozat előkészítésekor, illetve indokolatlan késedelem nélkül legkésőbb a végrehajtását követően értékelni kell, hogy miként lehetne minimálisra csökkenteni a kezelési költségeket és megőrizni a vagyon értékét. Az értékelés célja az, hogy az illetékes hatóságok tájékoztatást kapjanak a befagyasztást elrendelő határozat elfogadása vagy végrehajtása előtt, alatt vagy után figyelembe veendő szempontokról. A tagállamok iránymutatást nyújthatnak arra vonatkozóan, hogy miként kell elvégezni az ilyen értékelést, figyelembe véve a befagyasztandó vagyonnal kapcsolatos körülményeket, és biztosítva, hogy az értékelés ne veszélyeztesse a befagyasztást elrendelő határozat időben történő végrehajtását.

- (43) Olyan helyzetekben, amikor észszerűen feltételezhető, hogy a befagyasztott vagyon romlandó, vagy gyorsan leértékelődik, hogy a fenntartási költségei nem állnak arányban az elkobzás időpontjában várható értékével, hogy túlságosan nehezen kezelhető vagy hogy könnyen helyettesíthető, a tagállamoknak lehetővé kell tenniük az ilyen vagyonnak az elkobzást elrendelő jogerős határozat meghozatala előtti értékesítését. A nemzeti joggal összhangban a különleges jellegű vagyon értékesítésére vonatkozó határozat egy illetékes nemzeti hatóság előzetes jóváhagyásához köthető. Az ilyen határozat meghozatala előtt a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az érintett személy – azon esetek kivételével, amikor az érintett személy megszökött vagy a tartózkodási helye ismeretlen – értesítést kapjon, és – a sürgős esetek kivételével – lehetőséget kapjon arra, hogy az értékesítés előtt meghallgassák. A tagállamoknak biztosítaniuk kell az előzetes értékesítést elrendelő határozatok elleni fellebbezés lehetőségét. Emellett a tagállamoknak biztosítaniuk kell annak lehetőségét, hogy valamely bíróság felfüggeszse az ilyen határozat végrehajtását, például abban az esetben, ha az az érintett személy jogos érdekeinek védelméhez szükséges, különösen ha fennáll a helyrehozhatatlan kár kockázata. A tagállamok biztosíthatják továbbá a fellebbezés jogszabályon alapuló felfüggesztő hatályának lehetőségét. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy előírják a befagyasztott vagyon kezelése költségeinek a vagyon tulajdonosára vagy tényleges tulajdonosára történő terhelését, például az előzetes értékesítés elrendelésének alternatívájaként és jogerős ítélet esetén.

- (44) A tagállamoknak létre kell hozniuk, vagy ki kell jelölniük egy vagy több illetékes hatóságot, hogy vagyonkezelési hivatalként működjenek azzal a céllal, hogy a befagyasztott és elkobzott vagyon kezelésével megbízott szakosított hatóságok jöjjenek létre annak érdekében, hogy hatékonyan kezeljék az elkobzást megelőzően befagyasztott vagyont, és megőrizték annak értékét az elkobzásra vonatkozó jogerős határozat meghozataláig és a vagyon e határozat alapján történő elidegenítéséig. A vagyonkezelési hivataloknak – a tagállamok belső igazgatási struktúráinak sérelme nélkül – vagy a befagyasztott és elkobzott vagyont kezelő egyedüli hatóságnak kell lenniük, vagy pedig a nemzeti irányítási keretek kialakításának megfelelően támogatást kell nyújtaniuk a decentralizált szereplők részére, és támogatniuk kell az érintett hatóságokat a tervezésben. Ez az irányelv nem határozza meg a vagyonkezelési hivatalok jogi vagy intézményi jellegét, és nem érinti a tagállamok intézményi rendszereit.
- (45) Ez az irányelv tiszteletben tartja az Európai Unió Alapjogi Chartájában (a továbbiakban: a Charta) és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló – az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatában értelmezett – európai egyezményben (EJEE) elismert alapvető jogokat és elveket. Ezen irányelvet az említett jogokkal és alapelvekkel összhangban kell végrehajtani.

- (46) A befagyasztást és elkobzást elrendelő határozatok jelentősen érintik a gyanúsítottak és vádlottak, valamint bizonyos esetekben a büntetőeljárás alá nem vont harmadik felek vagy más személyek jogait. Ezen irányelvnek konkrét biztosítékokról és bírósági jogorvoslatokról kell rendelkeznie annak érdekében, hogy a végrehajtása során biztosítva legyen az ilyen személyek alapvető jogainak védelme, összhangban a tisztességes eljáráshoz való joggal, a hatékony jogorvoslathoz való joggal és az ártatlanság vélelmével, ahogyan azokat a Charta 47. és 48. cikke rögzíti.
- (47) A befagyasztást, elkobzást és előzetes értékesítést elrendelő határozatokat indokolatlan késedelem nélkül közölni kell az érintett személlyel. Mindazonáltal a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az illetékes hatóságokat feljogosítsák arra, hogy a nyomozás érdekére tekintettel elhalasszák a befagyasztást elrendelő határozat közlését az érintett személlyel. A határozat közlésének többek között az a célja, hogy az érintett személynek lehetősége legyen e határozatok megtámadására. Ezért az ilyen közlésekben főszabályként fel kell tüntetni az érintett határozat indokát vagy indokait. Amennyiben az érintett személy személyazonossága vagy tartózkodási helye ismeretlen, vagy ha minden egyes érintett személlyel való közlés aránytalan terhet jelentene az illetékes hatóságnak, lehetővé kell tenni a nyilvános bejelentés útján történő közlést.

- (48) Az érintett személy számára tényleges lehetőséget kell biztosítani a befagyasztást, elkobzást és előzetes értékesítést elrendelő határozatok megtámadására. Az elkobzást elrendelő olyan határozatokat illetően, amelyek esetében a bűncselekmény minden eleme jelen van, de bűnösséget megállapító ítélet nem hozható, a vádlott számára – amennyiben mód van rá – lehetőséget kell biztosítani a határozat kibocsátása előtti meghallgatásra. A kiterjesztett hatályú elkobzásra és az ismeretlen forrásból származó vagyon elkobzására vonatkozó rendelkezések alapján hozott, elkobzást elrendelő határozatok esetében az érintett személy által az elkobzást elrendelő határozat bíróság előtti megtámadásakor vitatható körülménynek kell számítaniuk azon konkrét tényeknek és rendelkezésre álló bizonyítékoknak is, amelyek alapján az érintett vagyont büntetendő cselekményből származó vagyonnak minősítették.
- (49) Ezen irányelv végrehajtásakor a tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy rendkívüli körülmények fennállása esetén az elkobzást nem szabad elrendelni vagy végrehajtani annyiban, amennyiben az a nemzeti joggal összhangban indokolatlan nehézséget jelentene az érintett személy számára az adott eset körülményei alapján.
- (50) Bár a tagállamok kötelesek biztosítani, hogy azon személyek, akiknek a vagyonát az ezen irányelvben előírt intézkedések érintik, a befagyasztási és elkobzási eljárás során mindvégig jogosultak legyenek jogi képviselő igénybevételére, ez az irányelv nem érinti az ingyenes jogi segítségnyújtásra vonatkozó szabályokat.

- (51) Ezt az irányelvet a 2010/64/EU¹⁵, a 2012/13/EU¹⁶, a 2012/29/EU¹⁷, a 2013/48/EU¹⁸, a 2014/60/EU¹⁹, az (EU) 2016/343²⁰, az (EU) 2016/800²¹, valamint az (EU) 2016/1919²² európai parlamenti és tanácsi irányelv sérelme nélkül kell végrehajtani.

-
- ¹⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).
- ¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).
- ¹⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/29/EU irányelve (2012. október 25.) a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 315., 2012.11.14., 57. o.).
- ¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).
- ¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/60/EU irányelve (2014. május 15.) a tagállamok területéről jogellenesen kivitt kulturális javak visszaszolgáltatásáról és az 1024/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 159., 2014.5.28., 1. o.).
- ²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság vélelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).
- ²¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/800 irányelve (2016. május 11.) a büntetőeljárás során gyanúsított vagy vádlott gyermekek részére nyújtandó eljárási biztosítékokról (HL L 132., 2016.5.21., 1. o.).
- ²² Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.).

- (52) Különösen fontos, hogy az ezen irányelv szerinti adatkezelés során az uniós joggal összhangban biztosított legyen a személyes adatok védelme. Ezen irányelv rendelkezéseit ezért hozzá kell igazítani az (EU) 2016/680 irányelvhez. Különösen azt kell előírni, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok által megosztott személyes adatoknak továbbra is az (EU) 2016/794 rendelet II. melléklete B. szakaszának 2. pontjában felsorolt adatkategóriákra kell korlátozódniuk. A személyes adatoknak az illetékes nemzeti hatóságok, különösen a vagyonvisszaszerzési hivatalok által, ezen irányelv céljából végzett kezelésére az (EU) 2016/680 irányelv alkalmazandó.

- (53) Különösen fontos, hogy az ezen irányelv szerinti valamennyi információcsere során az uniós joggal összhangban biztosított legyen a személyes adatok védelme. E célból a személyes adatoknak a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében az ezen irányelv alapján hozott intézkedésekkel kapcsolatban az (EU) 2016/680 irányelvben meghatározott adatvédelmi szabályok alkalmazandók. Az (EU) 2016/680 irányelv meghatározza a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelmére vonatkozó szabályokat, összhangban a személyes adatok kezelésére vonatkozó elvekkel, különösen a jogszerűséggel, a méltányossággal és az átláthatósággal, a célhoz kötöttséggel, az adattakarékossággal, a pontossággal, a megőrzés korlátozásával, az integritással és a titoktartással, valamint az elszámoltathatósággal. Adott esetben, különös tekintettel a személyes adatoknak a vagyonkezelési hivatalok által vagyonkezelés céljából történő kezelésére, az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletben²³ meghatározott adatvédelmi szabályok alkalmazandók.

²³ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

- (54) A hatékony vagyonvisszaszerzési rendszer a hatóságok széles körének együttműködését igényli, beleértve a bűnüldöző hatóságokat, azokon belül a vámhatóságokat, az adóhatóságokat és az adótartozás behajtásáért felelős hatóságokat, amennyiben illetékesek a vagyonvisszaszerzés terén – egészen a vagyonvisszaszerzési hivatalokig, az igazságügyi hatóságokig és a vagyonkezelési hatóságokig, beleértve a vagyonkezelési hivatalokat is. Az összes illetékes hatóság koordinált intézkedésének biztosítása érdekében stratégiaibb megközelítést kell kialakítani a vagyonvisszaszerzés tekintetében, elő kell mozdítani az érintett hatóságok közötti nagyobb fokú együttműködést, és egyértelmű áttekintést kell szerezni a vagyonvisszaszerzés eredményeiről. Emellett szorosabb és hatékonyabb együttműködést kell biztosítani a vagyonvisszaszerzési hivatalok és a vagyonkezelési hivatalok, valamint a más tagállambeli partnereik között. E célból a tagállamoknak el kell fogadniuk és rendszeresen felül kell vizsgálniuk egy, a vagyonvisszaszerzésre vonatkozó nemzeti stratégiát, hogy iránymutatást nyújtsanak a pénzügyi nyomozásokkal, továbbá az elkövetési eszközök, a bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon befagyasztásával és elkobzásával, valamint végleges elidegenítésével kapcsolatos intézkedésekhez. A tagállamok határozhatnak a stratégia megfelelő formátumáról, és figyelembe vehetik alkotmányos keretüket. Ennek az irányelvnek meg kell határoznia az ilyen stratégiába beépítendő elemeket, például a vagyonvisszaszerzésben részt vevő valamennyi illetékes hatóság szerepének és felelősségi körének leírását, valamint a hatóságok közötti koordinációra és együttműködésre vonatkozó szabályokat, de az említett stratégiában szerepeltetendő információk konkrét típusának meghatározása nélkül. A tagállamoknak továbbá biztosítaniuk kell az illetékes hatóságok számára a feladataik hatékony ellátásához szükséges erőforrásokat. Az illetékes hatóságok alatt azokat a hatóságokat kell érteni, amelyeket az ezen irányelvben meghatározottak és a nemzeti keretek szerinti feladatok elvégzésével bíztak meg.

- (55) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a vagyonkezelési hivatalok és adott esetben a vagyonvisszaszerzési hivatalok, valamint az ezen irányelv alapján feladatokat ellátó egyéb illetékes hatóságok képesek legyenek gyorsan hozzájutni a befagyasztott és elkobzott vagyon hatékony kezeléséhez szükséges információkhoz. E célból a tagállamoknak hatékony eszközöket, például egy vagy több nyilvántartást kell létrehozniuk az ezen irányelv alapján befagyasztott és elkobzott vagyonról.
- (56) A vagyonvisszaszerzési, vagyonkezelési és vagyoneklobzási keret hatékonyságának és eredményességének értékelése érdekében össze kell gyűjteni és közzé kell tenni a vagyon befagyasztására, kezelésére és elkobzására vonatkozó, megfelelő és összehasonlítható statisztikai adatok minimumként meghatározott körét.
- (57) A Bizottság ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos támogatása, a vagyonvisszaszerzési hivatalok és a vagyonkezelési hivatalok közötti együttműködés megkönnyítése, valamint a bevált gyakorlatok cseréje érdekében létre kell hozni egy vagyonvisszaszerzéssel és -elkobzással foglalkozó együttműködési hálózatot. Az említett hálózatnak a vagyonvisszaszerzési hivatalok és a vagyonkezelési hivatalok képviselőiből kell állnia, és elnökségét a Bizottságnak, illetve adott esetben az Europolnak kell ellátnia. A Bizottság meghívhatja az Eurojust, az Európai Ügyészség (a továbbiakban: EPPO) és adott esetben a Pénzmosás Elleni Hatóság képviselőit az említett hálózat üléseire.

- (58) A szervezett bűnözői csoportok határokon átnyúlóan működnek, és egyre nagyobb mértékben szereznek vagyont a sajátjuktól eltérő tagállamokban és harmadik országokban. Tekintettel a szervezett bűnözés transznacionális dimenziójára, a nemzetközi együttműködés alapvető fontosságú a nyereség visszaszerzése és a bűnözők működését lehetővé tevő pénzügyi eszközök elkobzása szempontjából. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy mind a vagyonvisszaszerzési, mind a vagyonkezelési hivatalok a lehető legnagyobb mértékben együttműködjenek harmadik országbeli partnereikkel az olyan elkövetési eszközök, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon felkutatása, azonosítása és kezelése érdekében, amelyek a büntetőeljárások során befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezik vagy tárgyává válhatnak. Fontos, hogy a tagállamok kihasználják a meglévő együttműködési kereteket, és ösztönzést kapnak arra, hogy továbbfejlesszék vagy kiigazítsák a meglévő kétoldalú megállapodásokat, meglévő többoldalú egyezményekhez csatlakozzanak, vagy amennyiben nem létezik más megállapodás, új kétoldalú megállapodásokat kössenek. Az e tekintetben hozott intézkedésekre alkalmazni kell az (EU) 2016/680 irányelvben és adott esetben az (EU) 2016/679 rendeletben meghatározott adatvédelmi szabályokat.

- (59) A vagyonvisszaszerzési hivataloknak és a vagyonkezelési hivataloknak a hatáskörükön belül és az alkalmazandó jogi kerettel összhangban szorosan együtt kell működniük az uniós szervekkel és ügynökségekkel, többek között az Europolal, az Eurojusttal és az EPPO-val, amennyiben ez a vagyonnak az Europol és az Eurojust által támogatott, határokon átnyúló nyomozások vagy az EPPO által végzett nyomozások keretében történő felkutatásához és azonosításához szükséges. A tagállamoknak az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelet²⁴ szerinti kötelezettségeikkel összhangban biztosítaniuk kell, hogy vagyonvisszaszerzési hivatalaik teljesítsék az (EU) 2017/1939 rendeletben meghatározott vonatkozó kötelezettségeket.
- (60) A vagyon felkutatására és azonosítására, befagyasztására, elkobzására és kezelésére vonatkozó közös értelmezés és minimumstandardok meglétének biztosítása érdekében ennek az irányelvnek minimumszabályokat kell megállapítania az érintett intézkedésekre és a kapcsolódó biztosítékokra vonatkozóan. A minimumszabályok elfogadása nem akadályozza meg a tagállamokat abban, hogy szélesebb hatásköröket adjanak a vagyonvisszaszerzési hivataloknak vagy a vagyonkezelési hivataloknak, kiterjedtebb szabályozást vezessenek be a befagyasztásra vagy az elkobzásra vonatkozóan, vagy nemzeti jogukban további biztosítékokat írnak elő, feltéve, hogy az ilyen nemzeti intézkedések és rendelkezések nem ássák alá ezen irányelv célját.

²⁴ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

- (61) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen a büntetőeljárásokban elrendelt vagyonelkobzás megkönnyítését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (62) Mivel ez az irányelv olyan átfogó szabályokat ír elő, amelyek átfedésbe kerülnének már meglévő jogi eszközökkel, azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, ennek az irányelvnek a 98/699/IB tanácsi együttes fellépés²⁵, a 2001/500/IB tanácsi kerethatározat²⁶, a 2005/212/IB kerethatározat, a 2007/845/IB határozat és a 2014/42/EU irányelv helyébe kell lépnie.
- (63) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

²⁵ 98/699/IB együttes fellépés (1998. december 3.), amelyet a Tanács az Európai Uniót létrehozó szerződés K.3. cikke alapján fogadott el, a pénzmosásról, az elkövetéshez használt eszközök, valamint a bűncselekményekből származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, zárolásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról (HL L 333., 1998.12.9., 1. o.).

²⁶ A Tanács 2001/500/IB kerethatározata (2001. június 26.) a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról (HL L 182., 2001.7.5., 1. o.).

- (64) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével, valamint 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, Írország nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (65) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁷ 42. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2022. július 19-én véleményt²⁸ nyilvánított,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

²⁸ HL C 425., 2022.11.8., 2. o.

I. fejezet

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv minimumszabályokat állapít meg a büntetőeljárások keretében a vagyon felkutatására és azonosítására, befagyasztására, elkobzására és kezelésére vonatkozóan.

Ezt az irányelvet a polgári vagy közigazgatási ügyekben folytatott eljárások keretében hozott befagyasztási és elkobzási intézkedések sérelme nélkül kell alkalmazni.

2. cikk

Hatály

- (1) Ez az irányelv a következők hatálya alá tartozó bűncselekményekre alkalmazandó:
- a) a 2008/841/IB kerethatározat;
 - b) az (EU) 2017/541 európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁹;
 - c) a 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁰;
 - d) a 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³¹;
 - e) a 2004/757/IB tanácsi kerethatározat³²;

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/541 irányelve (2017. március 15.) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról (HL L 88., 2017.3.31., 6. o.).

³⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/36/EU irányelve (2011. április 5.) az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 101., 2011.4.15., 1. o.).

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/93/EU irányelve (2011. december 13.) a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 335., 2011.12.17., 1. o.).

³² A Tanács 2004/757/IB kerethatározata (2004. október 25.) a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról (HL L 335., 2004.11.11., 8. o.).

- f) az Európai Unióról szóló szerződés K.3. cikke (2) bekezdésének c) pontja alapján, az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezmény³³ és a 2003/568/IB tanácsi kerethatározat³⁴;
- g) az (EU) 2018/1673 európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁵;
- h) az (EU) 2019/713 európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁶;
- i) a 2014/62/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁷;
- j) a 2013/40/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv³⁸;

³³ HL C 195., 1997.6.25., 1. o.

³⁴ A Tanács 2003/568/IB kerethatározata (2003. július 22.) a magánszektorban tapasztalható korrupció elleni küzdelemről (HL L 192., 2003.7.31., 54. o.).

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1673 irányelve (2018. október 23.) a pénzmosás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 284., 2018.11.12., 22. o.).

³⁶ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/713 irányelve (2019. április 17.) a készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel elkövetett csalás és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök hamisítása elleni küzdelemről, valamint a 2001/413/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 123., 2019.5.10., 18. o.).

³⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/62/EU irányelve (2014. május 15.) az euro és más pénznemek hamisítás elleni, büntetőjog általi védelméről, valamint a 2000/383/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 151., 2014.5.21., 1. o.).

³⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/40/EU irányelve (2013. augusztus 12.) az információs rendszerek elleni támadásokról és a 2005/222/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 218., 2013.8.14., 8. o.).

- k) az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményéhez csatolt, a tűzfegyverek, azok részei és alkatrészei, valamint a lőszeres tiltott előállítás és kereskedelme elleni fellépésről szóló jegyzőkönyv³⁹;
 - l) a (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴⁰;
 - m) a 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴¹ és a 2005/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴²;
 - n) a 2002/946/IB kerethatározat és a 2002/90/EK irányelv;
 - o) a 2014/57/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁴³;
 - p) az (EU) 2024/... irányelv⁺.
- (2) Ezt az irányelvet alkalmazni kell a 2008/841/IB kerethatározat 1. cikkének 1. pontjában említettek szerinti, bűnszervezet keretében elkövetett bűncselekményekre.

³⁹ HL L 89., 2014.3.25., 10. o.

⁴⁰ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

⁴¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/99/EK irányelve (2008. november 19.) a környezet büntetőjog általi védelméről (HL L 328., 2008.12.6., 28. o.).

⁴² Az Európai Parlament és a Tanács 2005/35/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a hajók által okozott szennyezésről és a szennyezéssel elkövetett jogsértésekre alkalmazandó, büntetőjogi szankciókat is magukban foglaló szankciók bevezetéséről (HL L 255., 2005.9.30., 11.o.).

⁴³ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/57/EU irányelve (2014. április 16.) a piaci visszaélések büntetőjogi szankcióiról (a piaci visszaélésekről szóló irányelv) (HL L 173., 2014.6.12., 179. o.).

⁺ HL: Kérjük, illesszék be a PE-CONS 95/23 (2022/0398(COD)) dokumentumban foglalt irányelv számát.

- (3) Ezt az irányelvet alkalmazni kell az egyéb uniós jogi aktusokban meghatározott bármely egyéb bűncselekményre, ha e jogi aktusok kifejezetten úgy rendelkeznek, hogy ezt az irányelvet az említett bűncselekményekre alkalmazni kell.
- (4) A II. fejezetben foglalt, az elkövetési eszközök, a bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon felkutatására és azonosítására vonatkozó rendelkezéseket a nemzeti jogban meghatározott valamennyi olyan bűncselekményre alkalmazni kell, amely legalább egy évig tartó szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel büntetendő.

3. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „bűncselekményből származó jövedelem”: közvetlenül vagy közvetve bűncselekményből származó bármely gazdasági előny, amely a vagyon bármely fajtáját magában foglalhatja, beleértve a közvetlenül a bűncselekményből származó jövedelemnek a későbbi újrabefektetését vagy átalakítását, és bármely értékkel bíró hasznot;
2. „vagyon”: mindennemű vagyon, beleértve az anyagi vagy eszmei, ingó vagy ingatlan javakat, ezen belül a kriptoeszközöket, valamint az ilyen vagyonnal kapcsolatos jogcímet vagy abban való érdekeltséget igazoló, bármilyen formájú okmányokat vagy okiratokat;
3. „elkövetési eszközök”: bármilyen vagyontárgy, amelyet bármely módon, részben vagy egészben bűncselekmény elkövetéséhez használtak vagy használni szándékoztak;
4. „felkutatás és azonosítás”: az illetékes hatóságok által az elkövetési eszközök, vagy a potenciálisan bűnözői tevékenységből származó jövedelem vagy vagyon meghatározása céljából végzett nyomozás;
5. „befagyasztás”: a vagyon átruházásának, megsemmisítésének, átalakításának, elidegenítésének vagy mozgatásának ideiglenes tilalma, illetve a vagyon feletti felügyelet vagy ellenőrzés ideiglenes átvétele;

6. „elkobzás”: valamely bűncselekménnyel kapcsolatban bíróság által elrendelt végleges tulajdonvesztés;
7. „bűnszervezet”: a 2008/841/IB kerethatározat 1. cikkének 1. pontjában meghatározott bűnszervezet;
8. „áldozat”: a 2012/29/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott áldozat, vagy a nemzeti jogban meghatározott olyan jogi személy, amely az ezen irányelv hatálya alá tartozó bármely bűncselekmény közvetlen következményeként kárt vagy vagyoni hátrányt szenvedett el;
9. „tényleges tulajdonos”: az (EU) 2015/849 irányelv 3. cikkének 6. pontjában meghatározott tényleges tulajdonos;
10. „érintett személy”:
 - a) olyan természetes vagy jogi személy, akivel vagy amellyel szemben befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozatot hoztak;
 - b) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely olyan vagyon tulajdonosa, amely befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezi;
 - c) olyan harmadik fél, akinek vagy amelynek a befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képező vagyonnal kapcsolatos jogait az adott határozat közvetlenül sérti; vagy
 - d) olyan természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek vagyona ezen irányelv 21. cikke alapján előzetes értékesítés tárgyát képezi.

II. fejezet

Felkutatás és azonosítás

4. cikk

Vagyonfelkutatási nyomozások

- (1) A határokon átnyúló együttműködés megkönnyítése érdekében a tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy lehetővé tegyék azon elkövetési eszközök és bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon gyors felkutatását és azonosítását, amelyek büntetőeljárás során befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezik vagy tárgyává válhatnak.
- (2) Az (1) bekezdésben említett vagyonba beletartozik az olyan vagyon is, amely az (EU) 2024/... irányelv⁺ 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezi vagy tárgyává válhat.
- (3) Amennyiben olyan bűncselekménnyel kapcsolatban indul nyomozás, amely valószínűleg jelentős gazdasági hasznot eredményez, az illetékes hatóságoknak haladéktalanul el kell végezniük az (1) bekezdés szerinti vagyonfelkutatási nyomozást. A tagállamok az ilyen vagyonfelkutatási nyomozás körét az olyan bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozásokra korlátozhatják, amelyeket valószínűleg bűnszervezet keretében követtek el.

⁺ HL: Kérjük, illesszék be a PE-CONS 95/23 (2022/0398(COD)) dokumentumban foglalt irányelv számát.

5. cikk

Vagyonvisszaszerzési hivatalok

- (1) Minden tagállam létrehoz legalább egy vagyonvisszaszerzési hivalt, hogy megkönnyítse a vagyonfelkutatási nyomozásokkal kapcsolatos, határokon átnyúló együttműködést.
- (2) A vagyonvisszaszerzési hivatalok feladatai a következők:
 - a) az elkövetési eszközök, valamint a bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon felkutatása és azonosítása, amennyiben az a 4. cikk szerinti vagyonfelkutatási nyomozásokért felelős más illetékes nemzeti hatóságok vagy az Európai Ügyészség (a továbbiakban: EPPO) támogatásához szükséges;
 - b) olyan elkövetési eszközök, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon felkutatása és azonosítása, amelyek egy másik tagállam illetékes hatósága által kibocsátott, befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezik vagy tárgyává válhatnak;
 - c) együttműködés és információcsere más tagállamok vagyonvisszaszerzési hivatalaival és az EPPO-val olyan elkövetési eszközök, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon felkutatása és azonosítása terén, amelyek befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezik vagy tárgyává válhatnak.
- (3) A (2) bekezdés b) pontja szerinti feladataik ellátása érdekében a vagyonvisszaszerzési hivatalok jogosultak a nemzeti joggal összhangban együttműködésre kérni az érintett illetékes hatóságokat, amennyiben arra elkövetési eszközök, valamint bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon felkutatása és azonosítása érdekében szükség van.

- (4) A vagyonvisszaszerzési hivatalok felhatalmazást kapnak arra, hogy az illetékes nemzeti hatóságoknak az (EU) 2024/...⁺ irányelv 3. cikke szerinti bűncselekmény elkövetésére utaló jeleken és megalapozott indokokon alapuló megkeresése alapján felkutassák és azonosítsák az uniós korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek vagyonát, amennyiben erre az ezen irányelv 2. cikke (1) bekezdésének p) pontjában említett bűncselekmények felderítésének megkönnyítése érdekében szükség van. Az ilyen felhatalmazások nem sérthetik a nemzeti eljárási jog vonatkozó eljárási követelményeit és biztosítékait, beleértve a büntetőeljárás megindítására vonatkozó szabályokat vagy – szükség esetén – a bírósági engedély megszerzésére vonatkozó követelményeket.

6. cikk

Az információkhoz való hozzáférés

- (1) Az 5. cikkben említett feladatok ellátása céljából a tagállamok biztosítják, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok hozzáférjenek az e cikkben említett információkhoz, amennyiben az ilyen információk elkövetési eszközök, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon felkutatásához és azonosításához szükségesek.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok azonnali és közvetlen hozzáféréssel rendelkezzenek a következő információkhoz, feltéve, hogy az ilyen információkat központi vagy összekapcsolt hatósági adatbázisokban vagy nyilvántartásokban tárolják:
- a) nemzeti ingatlan-nyilvántartások vagy elektronikus adat-visszanyerési rendszerek, valamint föld- és kataszteri nyilvántartások;

⁺ HL: Kérjük, illesszék be a PE-CONS 95/23 (2022/0398(COD)) dokumentumban foglalt irányelv számát.

- b) a természetes személyek állampolgárságára és a népességre vonatkozó nemzeti nyilvántartások;
 - c) nemzeti gépjármű-, légi- és vízijármű-nyilvántartások;
 - d) kereskedelmi nyilvántartások, beleértve az üzleti és cégnyilvántartásokat is;
 - e) az (EU) 2015/849 irányelv szerinti, tényleges tulajdonosokra vonatkozó nemzeti nyilvántartások és a tényleges tulajdonosokra vonatkozó nyilvántartásoknak az említett irányelv szerinti összekapcsolásán keresztül rendelkezésre álló adatok;
 - f) központi bankszámla-nyilvántartások, az (EU) 2019/1153 irányelvvel összhangban.
- (3) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a tagállamok biztosítják, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok gyorsan – vagy azonnal és közvetlenül, vagy kérelemre – megkaphassák a következő információkat:
- a) adóügyi adatok, beleértve az adóhatóságok birtokában lévő adatokat is;
 - b) nemzeti társadalombiztosítási adatok;
 - c) a bűncselekmények megelőzésében, felderítésében, nyomozásában és büntetőeljárás alá vonásában illetékes hatóságok birtokában lévő releváns információk;
 - d) jelzáloghitelekre és hitelekre vonatkozó információk;
 - e) a nemzeti valuta- és valutaátváltási adatbázisokban szereplő információk;
 - f) értékpapírokra vonatkozó információk;

- g) vámügyi adatok, beleértve a határokon átnyúló fizikai készpénzmozgásokat is;
 - h) a vállalatok éves pénzügyi kimutatásaira vonatkozó információk;
 - i) az elektronikus készpénzátutalásokra és a számlaegyenlegekre vonatkozó információk;
 - j) az (EU) 2023/1113 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁴⁴ 3. cikkében meghatározott kriptoeszköz-számlákra és kriptoeszköz-átruházásokra vonatkozó információk;
 - k) az uniós joggal összhangban, a vízuminformációs rendszerben (VIS), a Schengeni Információs Rendszerben (SIS II), a határregisztrációs rendszerben (EES), az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszerben (ETIAS) és a Harmadik Országbeli Állampolgárok Európai Bűnügyi Nyilvántartási Információs Rendszerében (ECRIS-TCN) tárolt adatok.
- (4) Amennyiben a (2) és a (3) bekezdésben említett információkat nem központosított vagy összekapcsolt hatósági adatbázisokban vagy nyilvántartásokban tárolják, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok egyéb egyszerű és egységesített módon, gyorsan megkaphassák az információkat az érintett intézményektől.

⁴⁴ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1113 rendelete (2023. május 31.) a pénzátutalásokat és egyes kriptoeszköz-átruházásokat kísérő adatokról és az (EU) 2015/849 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 1. o.).

- (5) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a (3) bekezdés a), b) és c) pontjában említett információhoz való hozzáféréshez indokolással ellátott kérelemre van szükség, és hogy az ilyen kérelem elutasítható, ha a kért információ átadása:
- a) veszélyeztetné egy folyamatban lévő nyomozás sikerét;
 - b) valamely természetes vagy jogi személy jogos érdekei szempontjából – a kért hozzáférés céljaira tekintettel – nyilvánvalóan aránytalan lenne; vagy
 - c) egy másik tagállam vagy harmadik ország által szolgáltatott információt tartalmaz, és a továbbadáshoz szükséges hozzájárulás nem szerezhető meg.
- (6) Az e cikkben említett információkhoz való hozzáférés nem sértheti a nemzeti jogban megállapított eljárási biztosítékokat, beleértve szükség esetén a bírósági engedély megszerzésére vonatkozó követelményeket is.

7. cikk

A vagyonvisszaszerzési hivatalok információkhoz való hozzáféréseinek feltételei

- (1) A 6. cikkben említett információkhoz eseti alapon, az ilyen információkhoz való hozzáférésre kifejezetten kijelölt és felhatalmazott személyzet férhet hozzá, és csak amennyiben ez az 5. cikk szerinti feladatok ellátásához szükséges és azzal arányos.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok személyzete megfeleljen az alkalmazandó nemzeti jogban előírt titoktartási és szakmai titoktartási szabályoknak, valamint az uniós adatvédelmi vívmányoknak. A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok személyzetének tagjai rendelkezzenek a feladataik hatékony ellátásához szükséges speciális készségekkel és képességekkel.
- (3) A tagállamok biztosítják az adatkezelés kockázatának megfelelő biztonsági szint garantálását célzó, megfelelő technikai és szervezeti intézkedések meghozatalát annak érdekében, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok hozzáférhessenek a 6. cikkben említett információkhoz, és kereshessenek bennük.

8. cikk

A vagyonvisszaszerzési hivatalok általi hozzáférés és keresések nyomon követése

A tagállamok előírják, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok az ezen irányelv alapján végzett hozzáférési és keresési tevékenységeikről az (EU) 2016/680 irányelv 25. cikkével összhangban naplót vezessenek.

9. cikk
Információcsere

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy vagyonvisszaszerzési hivatalaik egy másik tagállam vagyonvisszaszerzési hivatalának megkeresésére bármely olyan információt átadjanak, amelyhez az említett vagyonvisszaszerzési hivatalok hozzáférnek, és amelyek az információt kérő vagyonvisszaszerzési hivatal (a továbbiakban: a megkereső vagyonvisszaszerzési hivatal) 5. cikk szerinti feladatai ellátásához szükségesek. Kizárólag az (EU) 2016/794 rendelet II. melléklete B. szakaszának 2. pontjában felsorolt kategóriájú személyes adatok – kivéve az említett melléklet B. szakasza 2. pontja c) alpontjának v. alpontjában felsorolt, azonosításra szolgáló bűnügyi információt – átadására kerülhet sor.

Az átadandó személyes adatokat eseti alapon kell meghatározni annak figyelembevételével, hogy mi szükséges az 5. cikk szerinti feladatok ellátásához, valamint az (EU) 2016/680 irányelvvel összhangban.

- (2) Az (1) bekezdés szerinti megkeresés benyújtásakor a megkereső vagyonvisszaszerzési hivatalnak a lehető legpontosabban meg kell határoznia a következőket:
- a) a megkeresés tárgya;
 - b) a megkeresés indokai, beleértve a kért információ relevanciáját az érintett vagyon felkutatása és azonosítása szempontjából;
 - c) az eljárás jellege;

- d) azon bűncselekménytípus, amelyre a megkeresés vonatkozik;
 - e) az eljárás és a megkeresést fogadó vagyonvisszaszerzési hivatal székhelye szerinti tagállam közötti kapcsolat;
 - f) a megcélzott vagy keresett vagyonra, például bankszámlákra, ingatlanokra, járművekre, hajókra, repülőgépekre, vállalatokra és más nagy értékű tételekre vonatkozó adatok;
 - g) ha a feltételezhetően bűncselekményben részt vevő természetes vagy jogi személyek azonosítása céljából szükséges, bármilyen személyazonosító okmány, ha rendelkezésre áll, adatok, így például – esettől függően – név, állampolgárság, lakóhely, nemzeti azonosító szám vagy társadalombiztosítási azonosító jel, cím, születési idő és hely, a cégjegyzékbe vétel időpontja, letelepedés szerinti ország, a jogi személy alapítói, illetve tagjai, székhely és leányvállalatok;
 - h) adott esetben a kérelem sürgősségének indokolása.
- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak lehetővé tétele érdekében, hogy vagyonvisszaszerzési hivatalaik ilyen irányú megkeresés nélkül is információt adjanak át más tagállam vagyonvisszaszerzési hivatalának, amennyiben az említett hivatalok elkövetési eszközökre, bűncselekményből származó jövedelemre vagy vagyonra vonatkozó olyan információkkal rendelkeznek, amelyeket szükségesnek tartanak a az említett másik tagállam vagyonvisszaszerzési hivatalai 5. cikk szerinti feladatainak ellátásához. Az ilyen információk átadásakor a vagyonvisszaszerzési hivataloknak meg kell indokolniuk, hogy miért tartják szükségesnek az átadott információt.

- (4) Amennyiben az (1) vagy a (3) bekezdés alapján információt átadó vagyonvisszaszerzési hivatal másképp nem rendelkezik, az átadott információ bizonyítékként bemutatható az említett információt kapó vagyonvisszaszerzési hivatal székhelye szerinti tagállam nemzeti bírósága vagy illetékes hatósága előtt, a nemzeti jog szerinti eljárásokkal összhangban, beleértve a büntetőeljárásokban a bizonyítékok elfogadhatóságára vonatkozó, az Európai Unió Alapjogi Chartájával, valamint a tagállamoknak az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében meghatározott kötelezettségeivel összhangban lévő eljárási szabályokat.
- (5) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok közvetlen hozzáféréssel rendelkezzenek a Biztonságos Információcsere Hálózati Alkalmazáshoz (a továbbiakban: SIENA), és hogy az e cikk szerinti információcseréhez a SIENA-ban kifejezetten a vagyonvisszaszerzési hivatalok számára kialakított azon mezőket használják, amelyek megfelelnek a (2) bekezdés alapján előírt információknak, vagy pedig szükség esetén, kivételesen egyéb biztonságos csatornákat.
- (6) A vagyonvisszaszerzési hivatalok megtagadhatják az információnak a megkereső vagyonvisszaszerzési hivatal számára történő átadását, ha tényszerű indokok alapján feltételezhető, hogy az információ átadása:
- a) sértené a megkeresést fogadó vagyonvisszaszerzési hivatal székhelye szerinti tagállam alapvető nemzetbiztonsági érdekeit;
 - b) egy folyamatban lévő nyomozást vagy bűnüldözési operatív műveletet veszélyeztetne, vagy közvetlen fenyegetést jelentene egy személy életére vagy testi épségére nézve; vagy
 - c) nyilvánvalóan aránytalan vagy irreleváns lenne azon célokra tekintettel, amelyekre kérték.

- (7) Amennyiben a vagyonvisszaszerzési hivatal a (6) bekezdés alapján megtagadja az információnak a megkereső vagyonvisszaszerzési hivatalnak történő átadását, a megkeresést fogadó vagyonvisszaszerzési hivatal székhelye szerinti tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a megtagadást megindokolják, és hogy a megkereső vagyonvisszaszerzési hivatallal e megtagadást megelőzően konzultációra kerüljön sor. Az információ átadásának megtagadása a kért információnak csak azt a részét érintheti, amelyre a (6) bekezdésben meghatározott indokok vonatkoznak, és nem befolyásolja adott esetben az információ egyéb részeinek az ezen irányelvvel összhangban történő átadására vonatkozó kötelezettséget.

10. cikk

Az információ átadására vonatkozó határidők

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok a lehető leghamarabb, de minden esetben a következő határidőkön belül válaszoljanak a 9. cikk (1) bekezdése szerinti információkérésekre:
- a) hét naptári nap minden nem sürgős megkeresés esetében;
 - b) nyolc óra az olyan adatbázisokban és nyilvántartásokban tárolt, a 6. cikk szerinti információkra vonatkozó sürgős megkeresések esetében, amelyekhez az említett vagyonvisszaszerzési hivatalok közvetlen hozzáféréssel rendelkeznek;
 - c) három naptári nap az olyan információkkal kapcsolatos sürgős megkeresések esetében, amelyekhez az említett vagyonvisszaszerzési hivatalok nem rendelkeznek közvetlen hozzáféréssel.

- (2) Amennyiben az (1) bekezdés b) pontja alapján kért információk nem állnak közvetlenül rendelkezésre, vagy az (1) bekezdés a) pontja szerinti megkeresés aránytalan terhet jelent a megkeresést fogadó vagyonvisszaszerzési hivatalra, az említett vagyonvisszaszerzési hivatal késleltetheti az információ átadását. Ilyen esetben a megkeresést fogadó vagyonvisszaszerzési hivatal haladéktalanul tájékoztatja a megkereső vagyonvisszaszerzési hivatalt e késleltetésről, és a lehető leghamarabb, de legkésőbb az (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított eredeti határidő lejártától számított hét napon belül, vagy az (1) bekezdés b) és c) pontja alapján megállapított eredeti határidő lejártától számított három napon belül átadja a kért információkat.
- (3) Az (1) bekezdésben meghatározott határidők az információkérés kézhezvételekor kezdődnek.

III. fejezet

Befagyasztás és elkobzás

11. cikk

Befagyasztás

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a vagyonnak a 12–16. cikk szerinti esetleges elkobzás biztosításához szükséges befagyasztását. A befagyasztási intézkedések befagyasztást elrendelő határozatokból, valamint azonnali intézkedésekből állnak.
- (2) Azonnali intézkedést akkor kell hozni, ha arra – ameddig a befagyasztást elrendelő határozatot ki nem bocsátják – a vagyon megőrzése érdekében szükség van. Amennyiben az azonnali intézkedés meghozatalára nem befagyasztást elrendelő határozat formájában kerül sor, a tagállamok korlátozzák az említett azonnali intézkedés ideiglenes érvényességét.
- (3) A tagállamok az egyéb illetékes hatóságok hatásköreinek sérelme nélkül lehetővé teszik a vagyonvisszaszerzési hivatalok számára, hogy a (2) bekezdés alapján azonnali intézkedéseket hozzanak, amennyiben fennáll a közvetlen veszélye annak, hogy az említett hivatalok által az 5. cikk (2) bekezdésének b) pontja szerinti feladataik ellátása során felkutatott és azonosított vagyon eltűnik. Az ilyen azonnali intézkedés érvényessége nem haladhatja meg a hét munkanapot.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy a befagyasztási intézkedéseket csak illetékes hatóság hozza meg, valamint hogy az ilyen intézkedések indokolását belefoglalják a vonatkozó határozatba, illetve az ügyiratba, amennyiben a befagyasztási intézkedést nem írásban rendelik el.

- (5) A befagyasztást elrendelő határozat kizárólag addig marad hatályban, ameddig az a vagyon esetleges elkobzás céljából történő megőrzéséhez szükséges. Azt a befagyasztott vagyont, amelyet később nem koboznak el, indokolatlan késedelem nélkül fel kell oldani a befagyasztás alól. Az ilyen vagyon befagyasztás alóli feloldására vonatkozó feltételekre vagy eljárási szabályokra a nemzeti jog irányadó.

12. cikk

Elkobzás

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a jogerős ítéletben megállapított bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek a teljes vagy részleges elkobzását; az említett jogerős ítélet a vádlott távollétében lefolytatott eljárás eredménye is lehet.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a jogerős ítéletben megállapított bűncselekmény elkövetési eszközeinek vagy az abból származó jövedelemnek megfelelő értékű vagyon teljes vagy részleges elkobzását; az említett jogerős ítélet a vádlott távollétében lefolytatott eljárás eredménye is lehet. Az ilyen elkobzás az (1) bekezdés szerinti elkobzást kiegészítheti vagy annak alternatívája is lehet.

13. cikk

Harmadik féltől történő elkobzás

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az olyan, bűncselekményből származó jövedelem vagy a bűncselekményből származó jövedelemmel megegyező értékű egyéb vagyon elkobzását, amelyet a gyanúsított vagy vádlott közvetlenül vagy közvetve harmadik felekre ruházott át, vagy amelyet harmadik felek a gyanúsítottól vagy vádlottól szereztek meg.

A bűncselekményből származó jövedelem vagy egyéb vagyon első albekezdésben említettek szerinti elkobzására akkor kerülhet sor, amennyiben egy nemzeti bíróság az ügy konkrét tényei és körülményei alapján megállapította, hogy az érintett harmadik feleknek tudomásuk volt, vagy tudomásuk kellett volna, hogy legyen arról, hogy a vagyon átruházásának vagy szerzésének célja az elkobzás elkerülése volt. Az ilyen konkrét tények és körülmények közé tartoznak az alábbiak:

- a) az átruházásra vagy szerzésre ingyenesen vagy a vagyon piaci értékéhez képest nyilvánvalóan aránytalan összeg ellenében került sor, vagy
 - b) a vagyont a gyanúsítottal vagy a vádlottal szoros kapcsolatban álló felekre ruházták át, miközben az a gyanúsított vagy vádlott tényleges ellenőrzése alatt maradt.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazása nem sértheti a jóhiszemű harmadik felek jogait.

14. cikk

Kiterjesztett hatályú elkobzás

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a bűncselekmény elkövetése miatt elítélt személy tulajdonában lévő vagyon részben vagy egészben történő elkobzását, amennyiben az elkövetett bűncselekmény valószínűleg –közvetlenül vagy közvetve – gazdasági hasznot eredményez, és amennyiben egy nemzeti bíróság meggyőződött arról, hogy a vagyon büntetendő cselekményből származik.
- (2) Annak meghatározásakor, hogy a szóban forgó vagyon büntetendő cselekményből származik-e, figyelembe kell venni az ügy összes körülményét, beleértve a konkrét tényeket és a rendelkezésre álló bizonyítékokat, például azt, hogy a vagyon értéke aránytalan-e az elítélt személy jogszerű jövedelméhez képest.
- (3) E cikk alkalmazásában a „bűncselekmény” fogalma magában foglalja legalább a 2. cikk (1)–(3) bekezdésében felsorolt bűncselekményeket, amennyiben az ilyen bűncselekmények büntetési tételének felső határa legalább négy év szabadságvesztés.

15. cikk

Nem ítéleten alapuló elkobzás

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek mellett lehetővé tegyék az elkövetési eszközöknek, a bűncselekményből származó jövedelemnek vagy vagyonnak a 12. cikkben említettek szerinti elkobzását, vagy a 13. cikkben említettek szerint harmadik felekre átruházott jövedelemnek vagy vagyonnak az elkobzását, amennyiben büntetőeljárás indult, de az az alábbi körülmények közül egy vagy több miatt nem volt folytatható:
- a) a gyanúsított vagy vádlott betegsége;
 - b) a gyanúsított vagy vádlott szökése;
 - c) a gyanúsított vagy vádlott halála;
 - d) az adott bűncselekményre vonatkozóan a nemzeti jogban előírt elévülési idő kevesebb, mint a 15 év, és a büntetőeljárás megindítását követően lejárt.
- (2) Az e cikk szerinti, korábban meghozott ítélet hiányában történő elkobzásnak azokra az esetekre kell korlátozódnia, amelyekben az (1) bekezdésben meghatározott körülmények fennállásának hiányában az adott büntetőeljárás bűnösséget megállapító ítélethez vezethetett volna legalább az olyan bűncselekmények tekintetében, amelyek valószínűleg – közvetlenül vagy közvetve – jelentős gazdasági hasznot eredményeznek, és amely esetekben a nemzeti bíróság meggyőződött arról, hogy az elkobzandó elkövetési eszközök, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon a kérdéses bűncselekményből származik, vagy azzal közvetlenül vagy közvetett módon kapcsolatban van.

16. cikk

Büntetendő cselekményekhez kapcsolódó, ismeretlen forrásból származó vagyon elkobása

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy – amennyiben a nemzeti jog alapján a 12–15. cikkben foglalt elkobzási intézkedések nem alkalmazhatók – lehetővé tegyék a bűncselekménnyel kapcsolatos nyomozás keretében azonosított vagyon elkobását, feltéve, hogy a nemzeti bíróság meggyőződött arról, hogy az azonosított vagyon bűnszervezet keretében elkövetett büntetendő cselekményből származik, és hogy ez a cselekmény valószínűleg – közvetlenül vagy közvetve – jelentős gazdasági hasznot eredményez.
- (2) Annak meghatározásakor, hogy az (1) bekezdésben említett vagyont el kell-e kobozni, figyelembe kell venni az ügy összes körülményét, beleértve a rendelkezésre álló bizonyítékokat és a konkrét tényeket, amelyek magukban foglalhatják a következőket:
 - a) a vagyon értéke lényegesen aránytalan az érintett személy jogszerű jövedelméhez képest;
 - b) a vagyonnak nincs valószínűsíthető jogszerű eredete;
 - c) az érintett személy bűnszervezethez kötődő személyekkel áll kapcsolatban.
- (3) Az (1) bekezdés alkalmazása nem sértheti a jóhiszemű harmadik felek jogait.

- (4) E cikk alkalmazásában a „bűncselekmény” fogalma a 2. cikk (1)–(3) bekezdésében említett bűncselekményeket foglalja magában, feltéve, hogy az ilyen bűncselekmények büntetési tételének felső határa legalább négy év szabadságvesztés.
- (5) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az ismeretlen forrásból származó vagyon e cikk szerinti elkobzása csak akkor hajtható végre, ha az elkobzandó vagyont bűnszervezet keretében elkövetett bűncselekménnyel kapcsolatos nyomozás keretében előzetesen befagyasztották.

17. cikk

Tényleges elkobzás és végrehajtás

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a befagyasztandó és elkobzandó vagyon felkutatását és azonosítását még a bűncselekmény miatti jogerős ítélet meghozatalát vagy a 15. és 16. cikk szerinti elkobzási eljárást követően is.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok legalább olyan hatékony eszközöket tudjanak használni a felkutatásra és azonosításra, mint amelyek a vagyoni eszközök ezen irányelv II. fejezete szerinti felkutatására és befagyasztására rendelkezésre állnak.
- (3) A tagállamok költségmegosztási megállapodásokat köthetnek más tagállamokkal a befagyasztást és elkobzást elrendelő határozatok végrehajtásáról.

18. cikk

Kártérítés az áldozatok számára

- (1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy amennyiben valamely bűncselekmény eredményeképpen az áldozatoknak az ezen irányelvben előírt elkobzási intézkedés hatálya alá tartozó személlyel szemben kártérítés iránti igényük van, az ilyen igényeket figyelembe vegyék a vonatkozó vagyonfelkutatási, -befagyasztási és -elkobzási eljárás során.
- (2) A tagállamok lehetővé teszik a 4. cikk szerinti vagyonfelkutatási nyomozásokért felelős illetékes hatóságok számára, hogy megkeresés alapján a visszaszolgáltatási és kártérítési igényekről való döntésért vagy az ilyen döntések végrehajtásáért felelős hatóságok rendelkezésére bocsássanak minden olyan azonosított vagyoni eszközre vonatkozó információt, amely az ilyen igények céljából releváns lehet. A tagállamok azt is lehetővé tehetik, hogy a 4. cikk szerinti vagyonfelkutatási nyomozásokért felelős illetékes hatóságok ilyen megkeresés nélkül is átadják ezeket az információkat.
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok felkutathassák és azonosíthassák azokat az elkövetési eszközöket és bűncselekményből származó jövedelmet vagy vagyont, amelyek kártérítésre vagy az áldozat részére történő visszaszolgáltatásra vonatkozó határozat tárgyát képezik vagy tárgyává válhatnak, legalább abban az esetben, ha a vagyonvisszaszerzési hivatalok az 5. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban határokon átnyúló ügyekben járnak el, és ha a határozatot a büntetőeljárás során egy másik tagállam büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bírósága bocsátotta ki.

- (4) Amennyiben az áldozat jogosult olyan vagyon visszaszolgáltatására, amely az ezen irányelv szerint előírt elkobzási intézkedés tárgyát képezi vagy tárgyává válhat, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket az érintett vagyonnak az áldozat részére történő visszaszolgáltatására, a 2012/29/EU irányelv 15. cikkében meghatározott feltételek szerint.
- (5) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az ezen irányelvben előírt elkobzási intézkedések végrehajtása ne sértse az áldozatok kártérítéshez való jogát. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy az ilyen intézkedéseket olyan helyzetekre korlátozzák, amelyekben az elkövető jogszerű vagyoni eszközei nem elegendőek a kártérítés teljes összegének fedezésére.

19. cikk

Az elkobzott vagyon további felhasználása

- (1) A tagállamokat ösztönzik arra, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy adott esetben lehetővé váljon az elkobzott vagyon közérdekű vagy társadalmi célú felhasználása.
- (2) Az alkalmazandó nemzetközi jog sérelme nélkül, a tagállamok felhasználhatják az (EU) 2024/... irányelvben⁺ említett bűncselekményekhez kapcsolódóan elkobzott elkövetési eszközöket, bűncselekményből származó jövedelmet vagy vagyont arra, hogy hozzájáruljanak az olyan helyzetek által érintett harmadik országok támogatását célzó mechanizmusokhoz, amelyekre válaszul uniós korlátozó intézkedések elfogadására került sor, különösen agressziós háború esetében. A Bizottság iránymutatást adhat az ilyen hozzájárulásokra vonatkozó szabályokra vonatkozóan.

⁺ HL: Kérjük, illesszék be a PE-CONS 95/23 (2022/0398(COD)) dokumentumban foglalt irányelv számát.

IV. fejezet

Vagyongkezelés

20. cikk

Vagyongkezelés és tervezés

- (1) A tagállamok megfelelő intézkedéseket fogadnak el az olyan szervezetek – például vállalkozások – hatékony irányításának biztosítása érdekében, amelyek működésének folytonosságát biztosítani kell.
- (2) A tagállamokat ösztönzik arra, hogy megtegyék a megfelelő intézkedéseket annak megakadályozására, hogy az azon büntetőeljárásban elítélt személyek, amelynek során a vagyont befagyasztották, megszerezzék a vagyont annak az elkobzást elrendelő határozat alapján történő elidegenítése során.
- (3) A tagállamok biztosítják a befagyasztott és elkobzott vagyon hatékony kezelését annak az elkobzást elrendelő jogerős határozat alapján történő elidegenítéséig.
- (4) A tagállamok biztosítják, hogy – amennyiben azt a vagyon jellege indokolja – a befagyasztott vagyon kezeléséért felelős illetékes hatóságok elvégezzék azon vagyon konkrét körülményeinek értékelését, amely elkobzást elrendelő határozat tárgyává válhat, annak érdekében, hogy a kezelés becsült költségeit minimalizálják, és megőrizzék a vagyon értékét annak elidegenítéséig. Az ilyen értékelést a befagyasztást elrendelő határozat előkészítésekor, vagy legkésőbb annak végrehajtása után, indokolatlan késedelem nélkül el kell végezni.

- (5) A tagállamok előírhatják, hogy a befagyasztott vagyon kezelésének költségeit legalább részben a tényleges tulajdonos viselje.

21. cikk

Előzetes értékesítés

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a befagyasztást elrendelő határozat tárgyát képező vagyon az elkobzást elrendelő jogerős határozat előtt átruházható vagy értékesíthető legyen az alábbi körülmények közül egy vagy több fennállása esetén:
- a) a befagyasztott vagyon romlandó vagy gyorsan veszít értékéből;
 - b) a vagyon tárolási vagy fenntartási költségei nem állnak arányban annak piaci értékével;
 - c) a vagyon kezelése különleges feltételeket és olyan szakértelmet igényel, amely nem áll azonnal rendelkezésre.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az előzetes értékesítést elrendelő határozat kibocsátásakor figyelembe vegyék az érintett személy érdekeit, beleértve azt is, hogy az értékesítendő vagyon könnyen helyettesíthető-e. Azon esetek kivételével, amikor az érintett személy megszökött, vagy a tartózkodási helye ismeretlen, a tagállamok biztosítják, hogy az érintett személy értesítést kapjon, és – a sürgős esetek kivételével – lehetőséget kapjon arra, hogy az értékesítés előtt meghallgassák. Az érintett személy számára biztosítani kell annak lehetőségét, hogy kérelmezze a vagyon értékesítését.

- (3) Az előzetes értékesítésből származó bevételt az elkobzásról szóló bírósági határozat meghozataláig biztosítani kell.

22. cikk

Vagyonkezelési hivatalok

- (1) Minden tagállam létrehoz vagy kijelöl legalább egy olyan illetékes hatóságot, amely vagyonkezelési hivatalként működik azzal a céllal, hogy a befagyasztott és elkobzott vagyont az elkobzást elrendelő jogerős határozat alapján történő elidegenítéséig kezelje.
- (2) A vagyonkezelési hivatalok feladatai a következők:
- a) a befagyasztott és elkobzott vagyon hatékony kezelésének biztosítása, akár a befagyasztott és elkobzott vagyon közvetlen kezelése, akár a befagyasztott és elkobzott vagyon kezeléséért és a tervezésért a 20. cikk (4) bekezdésével összhangban felelős más illetékes hatóságoknak nyújtott támogatás és szaktanácsadás révén;
 - b) együttműködés a vagyon felkutatásáért, azonosításáért, befagyasztásáért és elkobzásáért ezen irányelv alapján felelős más illetékes hatóságokkal;
 - c) határokon átnyúló esetekben együttműködés a befagyasztott és elkobzott vagyon kezeléséért felelős, más illetékes hatóságokkal.

V. fejezet

Biztosítékok

23. cikk

Az érintett személyek tájékoztatására vonatkozó kötelezettség

A tagállamok biztosítják, hogy a 11. cikkben említett, befagyasztást elrendelő határozatokat, a 12–16. cikkben említett, elkobzást elrendelő határozatokat és a 21. cikkben említett, értékesítést elrendelő határozatokat az érintett személlyel indokolatlan késedelem nélkül közölgék. Az ilyen határozatokban meg kell jelölni az intézkedés indokait, valamint az érintett személy jogait és a 24. cikk alapján rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket. A tagállamok rendelkezhetnek az illetékes hatóságok azon jogáról, hogy elhalasszák a befagyasztást elrendelő határozatoknak az érintett személlyel való közlését mindaddig, amíg ez a nyomozás veszélyeztetésének elkerülése érdekében szükséges.

24. cikk

Jogorvoslati lehetőségek

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 11. cikk szerinti, befagyasztást elrendelő határozatok, illetve a 12–16. cikk szerinti, elkobzást elrendelő határozatok által érintett személyek – jogaik érvényesítése érdekében – rendelkezzenek a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való joggal.

- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a védelemhez való jogot – beleértve az iratbetekintéshez való jogot, a jogi és ténybeli kérdésekkel kapcsolatos meghallgatáshoz való jogot, valamint adott esetben a tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogot – garantálják azon érintett személyek számára, akik gyanúsítottak vagy vádlottak, vagy a 16. cikk szerinti elkobzással érintett személyek számára.

A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy más érintett személyeket is megilletnek az első albekezdésben említett jogok. A tagállamok rendelkeznek arról, hogy e más érintett személyeknek joguk legyen az iratbetekintéshez, és a jogi és ténybeli kérdésekkel kapcsolatos meghallgatáshoz, valamint a hatékony jogorvoslathoz való joguk tényleges gyakorlásához szükséges egyéb eljárási jogok érvényesítéséhez. Az iratbetekintéshez való jog a befagyasztási vagy elkobzási intézkedéssel kapcsolatos dokumentumokra korlátozható, feltéve, hogy az érintett személyek hozzáférnek a hatékony jogorvoslathoz való joguk gyakorlásához szükséges dokumentumokhoz.

- (3) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a vagyona révén érintett személynek tényleges lehetősége legyen arra, hogy bíróság előtt megtámadja a 11. cikk szerinti, befagyasztást elrendelő határozatot, a nemzeti jog szerinti eljárásokkal összhangban. Amennyiben a befagyasztást elrendelő határozatot igazságügyi hatóságtól eltérő illetékes hatóság adta ki, a nemzeti jog előírhatja, hogy az ilyen határozatot először jóváhagyás vagy felülvizsgálat céljából be kell nyújtani egy igazságügyi hatósághoz, mielőtt az bíróság előtt megtámadható lenne.
- (4) Amennyiben a gyanúsított vagy vádlott megszökött, a tagállamok minden észszerű lépést megtesznek annak érdekében, hogy tényleges lehetőséget biztosítsanak az elkobzást elrendelő határozat megtámadásához való jog gyakorlására, és előírják, hogy az érintett személyt idézzék az elkobzási eljárásra, vagy hogy észszerű erőfeszítésekre kerüljön sor annak érdekében, hogy az érintett személy tudomást szerezzen az ilyen eljárásról.

- (5) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a vagyona révén érintett személynek tényleges lehetősége legyen arra, hogy bíróság előtt megtámadja a 12–16. cikk szerinti, elkobzást elrendelő határozatot, beleértve az ügy releváns körülményeit és a megállapítások alapját képező, rendelkezésre álló bizonyítékokat, a nemzeti jog szerinti eljárásokkal összhangban.
- (6) A tagállamok biztosítják annak tényleges lehetőségét, hogy az érintett személy megtámadja a 21. cikk szerinti, előzetes értékesítésre vonatkozó határozatot, és biztosítják az érintett személy számára a hatékony jogorvoslathoz való jog gyakorlásához szükséges valamennyi eljárási jogot. A tagállamok rendelkeznek arról a lehetőségről, hogy valamely bíróság felfüggeszse az ilyen értékesítési határozat végrehajtását, ha az helyrehozhatatlan kárt okozna az érintett személynek.
- (7) Harmadik felek is jogosultak tulajdonjog vagy más vagyoni jogok érvényesítésére, többek között a 13. cikkben említett esetekben is.
- (8) Azon személyeknek, akiket az ezen irányelv szerinti intézkedések érintenek, joguk van jogi képviselő igénybevételére a befagyasztási és elkobzási eljárás során. Az érintett személyt tájékoztatni kell e jogáról.

VI. fejezet

Vagyonvisszaszerzési stratégiai keret

25. cikk

Nemzeti vagyonvisszaszerzési stratégia

- (1) A tagállamok ... [az ezen irányelv átültetési időszakának lejártától számított hat hónappal]-ig nemzeti vagyonvisszaszerzési stratégiát fogadnak el, és azt rendszeres, de legfeljebb ötéves időközönként frissítik.
- (2) Az (1) bekezdésben említett stratégiának a következőket kell magában foglalnia:
 - a) az e területre vonatkozó nemzeti szakpolitikai prioritásokra, és az azok elérésére irányuló célkitűzésekre és intézkedésekre vonatkozó elemeket;
 - b) az illetékes hatóságok szerepét és feladatait, beleértve a közöttük történő koordinációra és együttműködésre vonatkozó szabályokat;
 - c) erőforrásokat;
 - d) képzést;
 - e) adott esetben az elkobzott vagyoni eszközök közérdekű vagy társadalmi célokra történő felhasználásával kapcsolatban meghozandó intézkedéseket;

- f) a harmadik országokkal folytatott együttműködés keretében végrehajtandó tevékenységeket;
 - g) az eredmények rendszeres értékelését lehetővé tevő intézkedéseket.
- (3) A tagállamok stratégiájukat és stratégiájuk minden aktualizált változatát az annak elfogadásától számított három hónapon belül megküldik a Bizottságnak.

26. cikk

Erőforrások

A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv szerinti feladatokat ellátó vagyonvisszaszerzési hivatalok és vagyonkezelési hivatalok az ezen irányelv végrehajtásához kapcsolódó feladataik hatékony ellátásához szükséges, megfelelően képzett személyzettel és megfelelő pénzügyi, műszaki és technológiai erőforrásokkal rendelkezzenek. A tagállamok – az igazságszolgáltatás függetlenségének és az igazságszolgáltatás szervezeti felépítésében az Unióban fennálló különbségeknek a sérelme nélkül – biztosítják, hogy a vagyon azonosításában, felkutatásában, visszaszerzésében és elkobzásában részt vevő személyzet számára rendelkezésre álljon szakképzés és a bevált gyakorlatok cseréjének lehetősége.

27. cikk

A befagyasztott és elkobzott vagyon hatékony kezelése

- (1) A befagyasztott és elkobzott vagyon kezelése érdekében a tagállamok biztosítják, hogy a vagyonkezelési hivatalok és adott esetben a vagyonvisszaszerzési hivatalok, valamint az ezen irányelv alapján feladatokat ellátó egyéb illetékes hatóságok gyorsan információhoz tudjanak jutni az ezen irányelv alapján kezelendő befagyasztott és elkobzott vagyonra vonatkozóan. E célból a tagállamok hatékony eszközöket alakítanak ki a befagyasztott és elkobzott vagyon kezelésére, így például az ezen irányelv alapján befagyasztott és elkobzott vagyonra vonatkozó egyetlen központi nyilvántartást vagy egyéb nyilvántartásokat hoznak létre.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából a tagállamok biztosítják, hogy hozzá lehessen jutni a következőkre vonatkozó információkhoz:
 - a) az olyan vagyonra vonatkozó adatok, amely befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezi, és amelyet az elkobzást elrendelő jogerős határozat alapján történő elidegenítéséig a 20. cikk (3) bekezdésével összhangban kezelni kell, beleértve a vagyon azonosítását lehetővé tevő adatokat is;
 - b) adott esetben a vagyon becsült vagy tényleges értéke a befagyasztás, az elkobzás és elidegenítés időpontjában;

- c) a vagyon tulajdonosa, beleértve a tényleges tulajdonost is, amennyiben az ilyen információ elérhető;
 - d) a vagyonnal kapcsolatos eljárás nemzeti ügyiratszám.
- (3) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdésnek megfelelően nyilvántartást hoznak létre a befagyasztott és elkobzott vagyonról, biztosítaniuk kell, hogy a nyilvántartáshoz hozzáféréssel rendelkező hatóságok kereshessék és lekérdezhessék az információt a nyilvántartásba bevívó hatóság nevét és az információt a nyilvántartásba bevívó tisztviselő egyedi felhasználói azonosítóját illető adatokat.
- (4) Amennyiben a tagállamok az e cikk (1) bekezdése alapján a befagyasztott és elkobzott vagyonra vonatkozó nyilvántartást hoznak létre, biztosítják, hogy az e cikk (2) bekezdésében említett információkat megőrizték a befagyasztott, elkobzott vagy kezelés alatt álló vagyon nyilvántartásához és áttekintéséhez szükséges ideig, de legkésőbb az elidegenítés időpontjáig, vagy az éves statisztikák 28. cikkben említettek szerinti benyújtása céljából.
- (5) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdés alapján a befagyasztott és elkobzott vagyonra vonatkozó nyilvántartást hoznak létre, biztosítják, hogy a nyilvántartásban tárolt személyes adatok az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban hozzáférhetők és felhasználhatók legyenek az olyan elkövetési eszközök, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon befagyasztása, elkobzása és kezelése céljára, amelyek elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezik vagy tárgyává válhatnak.

- (6) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdés alapján a befagyasztott és elkobzott vagyona vonatkozó nyilvántartást hoznak létre, biztosítják a megfelelő műszaki és szervezeti intézkedések meghozatalát a befagyasztott és elkobzott vagyona vonatkozó nyilvántartásokban szereplő adatok biztonságának garantálása érdekében, és kijelölik a nyilvántartások kezeléséért és az adatkezelőnek az alkalmazandó adatvédelmi szabályokban meghatározott feladatainak ellátásáért felelős illetékes hatóságot vagy hatóságokat.

28. cikk

Statisztika

A tagállamok az érintett hatóságoktól rendszeresen átfogó statisztikákat gyűjtenek és megőrzik azokat az elkobzási rendszerek hatékonyságának felülvizsgálata érdekében. Az összegyűjtött statisztikákat minden évben, a tárgyévet követő év december 31-ig meg kell küldeni a Bizottságnak, és azoknak tartalmazniuk kell a következőket:

- a) a befagyasztást elrendelő, végrehajtott határozatok száma;
- b) az elkobzást elrendelő, végrehajtott határozatok száma;
- c) az esetleges későbbi elkobzás céljából befagyasztott vagyon becsült értéke a befagyasztás időpontjában;
- d) a visszaszerzett vagyon becsült értéke az elkobzás időpontjában;
- e) a befagyasztást elrendelő határozatoknak egy másik tagállamban történő végrehajtására irányuló megkeresések száma;

- f) az elkobzást elrendelő határozatoknak egy másik tagállamban történő végrehajtására irányuló megkeresések száma;
- g) a valamely másik tagállamban történő végrehajtást követően visszaszerzett vagyon értéke vagy becsült értéke;
- h) az elkobzott vagyon értéke a befagyasztás időpontjában fennálló értékéhez viszonyítva, amennyiben ez központilag rendelkezésre áll;
- i) a b) és d) ponthoz kapcsolódó számadatok és értékek az elkobzás típusa szerinti bontásban, amennyiben ez központilag rendelkezésre áll;
- j) az előzetes értékesítések száma, amennyiben ez központilag rendelkezésre áll;
- k) a társadalmi célú újrafelhasználásra szánt vagyon értéke.

VII. fejezet

Együttműködés

29. cikk

A vagyonvisszaszerzéssel és -elkobzással foglalkozó együttműködési hálózat

- (1) A Bizottság létrehozza a vagyonvisszaszerzéssel és -elkobzással foglalkozó együttműködési hálózatot, amely megkönnyíti a vagyonvisszaszerzési hivatalok és a vagyonkezelési hivatalok közötti, valamint az Europollal való együttműködést ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatban, továbbá tanácsadást nyújt a Bizottságnak, és lehetővé teszi az ezen irányelv végrehajtásával kapcsolatos bevált gyakorlatok cseréjét.
- (2) A Bizottság meghívhatja az Eurojust, az EPPO és adott esetben a Pénzmosás Elleni Hatóság képviselőit az (1) bekezdésben említett hálózat ülésein való részvételre.

30. cikk

Együttműködés uniós szervekkel és hivatalokkal

- (1) A tagállamok vagyonvisszaszerzési hivatalai – saját hatáskörüknek megfelelően és az alkalmazandó jogi kerettel összhangban – szorosan együttműködnek az EPPO-val annak érdekében, hogy megkönnyítsék az EPPO hatáskörébe tartozó bűncselekményekkel kapcsolatos büntetőeljárások során az olyan elkövetési eszközök, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon azonosítását, amelyek befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezik vagy tárgyává válhatnak.

- (2) A vagyonvisszaszerzési és vagyonkezelési hivatalok – hatáskörüknek megfelelően – együttműködnek az Europollal és az Eurojusttal annak érdekében, hogy megkönnyítsék az olyan elkövetési eszközök, bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyon azonosítását, amelyek a valamely illetékes hatóság által büntetőeljárás során hozott, befagyasztást vagy elkobzást elrendelő határozat tárgyát képezik vagy tárgyává válhatnak, hogy előmozdítsák a befagyasztott vagy elkobzott vagyoni eszközök kezelését.

31. cikk

Együttműködés harmadik országokkal

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonvisszaszerzési hivatalok a lehető legnagyobb mértékben és az alkalmazandó adatvédelmi jogi keretre is figyelemmel, a nemzetközi jogi kereten belül együttműködjenek harmadik országbeli partnereikkel az 5. cikk szerinti feladatok ellátása céljából.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy a vagyonkezelési hivatalok a lehető legnagyobb mértékben és az alkalmazandó adatvédelmi jogi keretre is figyelemmel, a nemzetközi jogi kereten belül együttműködjenek harmadik országbeli partnereikkel a 22. cikk szerinti feladatok ellátása céljából.

VIII. fejezet

Záró rendelkezések

32. cikk

Kijelölt illetékes hatóságok és kapcsolattartó pontok

- (1) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az 5. és a 22. cikk szerinti feladatok végrehajtására kijelölt hatóságról vagy hatóságokról.
- (2) A tagállamok kijelölnek legfeljebb két kapcsolattartó pontot a vagyonvisszaszerzési hivatalok közötti, határokon átnyúló ügyekben folytatott együttműködés megkönnyítése érdekében, valamint legfeljebb két kapcsolattartó pontot a vagyonkezelési hivatalok közötti együttműködés megkönnyítése érdekében. Nem kötelező, hogy az 5. vagy a 22. cikk szerinti feladatokat e kapcsolattartó pontok lássák el.
- (3) A tagállamok ... [az ezen irányelv átültetési időszakának lejártától számított 6 hónappal]-ig értesítik a Bizottságot az (1), illetve a (2) bekezdésben említett illetékes hatóságról vagy hatóságokról, valamint – adott esetben – kapcsolattartó pontokról.
- (4) A Bizottság ... [az ezen irányelv átültetési időszakának lejártától számított 6 hónappal]-ig olyan online nyilvántartást hoz létre, amely tartalmazza az összes illetékes hatóságot és az egyes illetékes hatóságok kijelölt kapcsolattartó pontjait. A Bizottság a honlapján közzéteszi és rendszeresen frissíti az (1) bekezdésben említett hatóságok jegyzékét.

33. cikk

Átültetés

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek ... [az ezen irányelv hatálybalépésének napjától számított 30 hónappal]-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

34. cikk

Jelentéstétel

- (1) A Bizottság ... [az irányelv átültetési időszakának lejártától számított két évvel]-ig értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv végrehajtásáról.

- (2) A Bizottság ... [az irányelv átültetési időszakának lejártától számított öt évvel]-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli ezt az irányelvet. A Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által szolgáltatott információkat, valamint az ezen irányelv átültetésével és végrehajtásával kapcsolatos minden egyéb lényeges információt. Az említett értékelés alapján a Bizottság határoz az annak nyomán hozandó megfelelő intézkedésekről, beleértve szükség esetén egy jogalkotási javaslatot is.

35. cikk

Más jogi eszközökkel való kapcsolat

Ez az irányelv nem érinti az (EU) 2019/1153 irányelvet.

36. cikk

A 98/699/IB együttes fellépés,

a 2001/500/IB és a 2005/212/IB kerethatározat,

a 2007/845/IB határozat és a 2014/42/EU irányelv felváltása

- (1) Ez az irányelv felváltja a 98/699/IB együttes fellépést, a 2001/500/IB és a 2005/212/IB kerethatározatot, a 2007/845/IB határozatot és a 2014/42/EU irányelvet azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, e tagállamoknak az említett eszközök nemzeti jogba történő átültetésére határidővel kapcsolatos kötelezettségeinek a sérelme nélkül.

- (2) Azon tagállamok tekintetében, amelyekre nézve ezen irányelv kötelező, az (1) bekezdésben említett eszközökre történő hivatkozásokat az erre az irányelvre való hivatkozásnak kell tekinteni.

37. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

38. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök